

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobců:

- a) O. S., narozená dne X.
- b) nezl. K. M., narozený dne X.
- c) nezl. A. M., narozený dne X.
- d) nezl. S. N., narozená dne X.

všichni státní příslušností Ruská federace
všichni bytem X.

všichni zastoupeni advokátem Mgr. Pavlem Čižinským
sídlem Varšavská 714/38, 120 00 Praha 2

proti

žalovanému:

Ministerstvo vnitra

sídlem Nad štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 4. 2023, č. j. OAM-479/ZA-ZA12-ZA10-2022

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- I. Vymezení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

1. Žalobci se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhají přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 4. 2023, č. j. OAM-479/ZA-ZA12-ZA10-2022, kterým bylo rozhodnuto, že se žalobcům mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), neuděluje.

II. Žalobní body

2. Žalobci namítali, že jsou X. a bývalý manžel žalobkyně a) byl X. za účast v X. hnutí X., které lidskoprávními organizacemi není považováno za teroristické ani za jakkoli násilné. Žalobci se stali v Rusku obětí pronásledování (pravděpodobně v souvislosti s X. bývalého manžela), přičemž i po X. bývalého manžela pokračovaly policejní domovní prohlídky rodiny, při kterých se policisté chovali hrubě a nezletilý žalobce c) po nich začal X., v lednu 2018 odmítla spádová základní škola přijmout žalobce c) k povinné školní docházce (prý po telefonátu od tajných služeb) a po nepřijetí do dalších tří škol musel být žalobce c) vzděláván pouze v rámci domácího vzdělávání, rovněž žalobce b) se stal ve své základní škole X., dostával bezdůvodně špatné známky a matce bylo naznačováno, aby syna ze školy odhlásila. V průběhu roku 2018 žalobce b) začal z tohoto důvodu trpět X. a v listopadu 2018 byl nakonec ze školy odhlášen, načež matku začali navštěvovat pracovníci sociální služby s tím, že děti nechodí do školy, proto jí budou odebrány do ústavní péče.
3. V prvním azylovém řízení byla žádost žalobců dne 19. 12. 2019 zamítnuta (rozhodnutí č. j. OAM-410/ZA-ZA11/ZA10-2019, které nabylo právní moci dne 13. 1. 2020). Toto první rozhodnutí konstatovalo, že žalobcům v Rusku nic nehrozí, ač přitom pravdivost tvrzení nepopřelo. Žalobci podali žalobu k Městskému soudu v Praze (sp. zn. 16 Az 4/2020), ovšem po dalším roce soudního řízení se rozhodli nečekat dále na poskytnutí ochrany v ČR a vyhledat mezinárodní ochranu v jiném státě, proto vzali žalobu zpět a Městský soud v Praze řízení zastavil (toto usnesení nabylo právní moci dne 27. 9. 2021). Jelikož se ovšem manželovi žalobkyně a) a otci nezletilé žalobkyně d) nepodařilo získat příslušné vízum ke vstupu do jiného státu, nemohli ČR opustit, a byli tak nuceni zde o mezinárodní ochranu žádat opětovně.
4. Dne 28. 4. 2022 podali druhou (opakovanou) žádost o mezinárodní ochranu a jako nové skutečnosti ve smyslu § 11a zákona o azylu uvedli zhoršující se lidskoprávní situaci v Rusku jak během let 2020 až 2021, tak zejména i po 24. 2. 2022, kdy Rusko napadlo Ukrajinu. V podání ze dne 2. 5. 2022 jako příklady tohoto zhoršování uvedli například zákaz působení většiny mezinárodních lidskoprávních organizací, včetně Memoriálu, začátkem dubna 2022, zesílení tlaku vlády na nezávislé novináře, obhájce lidských práv a aktivisty, zesílení pronásledování X., např. členů hnutí X. v Rusku, a skutečnost, že pronásledování se nevyhýbá ani dětem (např. pět let vězení pro 14letého chlapce obviněného z plánu „vyhodit do povětří“ budovu FSB ve hře Minecraft).
5. Správní orgán následně provedl výslechy žalobkyně a) a žalobce b), přičemž vyjádření poukazovala na 2 základní (a vzájemně propojené) okruhy obav: zostření pronásledování, kterému byla rodina vystavena již před odchodem z Ruska (a to zřejmě kvůli příslušnosti bývalého manžela k hnutí X.), zejména hrozba odebrání rodičovských

práv, neboť lidskoprávní situace se nyní v Rusku zhoršuje obecně, a pronásledování kvůli silnému nesouhlasu s ruskou agresí proti Ukrajině.

6. Dne 27. 3. 2023 zaslali žalobci správnímu orgánu vyjádření k podkladům, přičemž žalovanému vytkli zejména absenci zpráv o pronásledování X. v Rusku a informací o způsobu, jakým pronásledování dopadá na děti (ať již děti osob perzekuovaných kvůli X. názorům nebo kvůli nesouhlasu s válkou na Ukrajině). Obavy z toho, že by nezletilí žalobci mohli být po návratu do Ruska odebráni matce a umístěni do institucionální péče posílily například zprávy o případu nezletilé X. Žalovaný nicméně spis již nijak nedoplňoval a vydal napadené rozhodnutí.
7. K obavám z pronásledování z důvodů X. víry a z důvodu příslušnosti bývalého manžela/otce dětí k hnutí X. napadené rozhodnutí uvedlo, že nepovažovalo za potřebné si obstarávat k otázce pronásledování X. v Rusku žádné informace, neboť v Rusku obecně k pronásledování X. nedochází, nýbrž jen k pronásledování X., ale žalobci přímo k X. nepatří, a odkázalo na první rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 12. 2019, v němž je prý vyargumentováno, proč žalobci azylově relevantnímu pronásledování v Rusku nečelili, pronásledování žalobcům ani v budoucnu nehrozí.
8. K obavám, že dětem bude hrozit umístění do dětského domova nejen kvůli bývalému manželovi žalobkyně a), nýbrž i kvůli protiválečným názorům, neboť si již zvykly na svobodný způsob života, včetně vyjadřování protiválečných názorů, napadené rozhodnutí uvedlo, že případ X. nemá s žalobci nic společného, když žalobci v Rusku zatím aktivní nebyli a o nesouhlasu s válkou se nemůže nikdo vědět, a proto umístění do dětského domova nehrozí. K odkazu na odebrání ukrajinských dětí napadené rozhodnutí namítlo, že to se prý děje dětem ukrajinským.
9. Ke strachu z postihu kvůli nesouhlasu s válkou žalovaný uvedl, že tento nesouhlas nemůže být zatím v Rusku znám a že členové rodiny za to prý žalobkyni a) neudají, neboť by to prý již udělali, anebo by s ní alespoň přerušili veškeré kontakty. Žalovaný dodal, že tyto obavy z udání ze strany rodinných příslušníků považuje za „zcela účelové“, takže není jasné, zda žalovaný zpochybňuje věrohodnost tvrzení žadatelů či nikoli. Námitky, že nezletilý žalobce b) se účastnil protiválečných spamovacích akcí, žalovaný odmítl s tím, že tato aktivita není pro ruské orgány dohledatelná. Žalovaný dodal, že skutečnost, že nezletilý žalobce b) rovněž pomáhal uprchlíkům ve škole, je „zcela privátní činnost“ a je rovněž nedohledatelná. Žalovaný rovněž označil nezletilého žalobce b) za osobu, která nebyla nijak významným aktivistou, ani neměl nijak zarputilé přesvědčení bojovat proti ruské propagandě války. Žalovaný pak připouští, že pronásledování se v Rusku kvůli nesouhlasu s válkou děje, ale odmítl, že by se zrovna rodině žalobců měly ruské orgány věnovat více. Dále není zcela jasné, zda napadené rozhodnutí rozporuje pravdivost tvrzení žalobců nebo ne, spíše se však zdá, že nikoli.
10. Nesprávnost napadeného rozhodnutí ohledně posouzení, zda hrozí pronásledování kvůli X. víře a kvůli příslušnosti bývalého manžela k hnutí X., spatřují žalobci v tom, že žalovaný pouze odkázal na své první rozhodnutí z 19. 12. 2019, aniž si položil otázku a opatroval poklady k rozhodnutí, zda vývoj v Rusku v letech 2020 až 2023 zavdává obavu k tomu, že i vůči osobám spojeným s hnutím X. bude postupováno hůře než tomu bylo v roce 2019; žalovaný tak fakticky v této věci rozhodoval nikoli dle stavu k 18. 4. 2023, nýbrž odkazem na rozhodnutí více než 3 roky staré, žalovaný nevzal v potaz exponovanost rodiny kvůli spojení s hnutím X. a dopad této exponovanosti na hrozbu

perzekuce kvůli protiválečnému smýšlení žalobců. Není pochyb o tom, že v případě plného meritorního posouzení žádosti o mezinárodní ochranu je žalovaný povinen zhodnotit vše, co v řízení žadatelé uvádějí. Žalovaný byl proto povinen posoudit i ty důvody, které žalobci uváděli v první žádosti, a to dle stavu k 18. 4. 2023. Toto však žalovaný neučinil, nýbrž jen poukázal na své první rozhodnutí z 19. 12. 2019.

11. Již samotná skutečnost, že žalovaný jen odkáže na své jiné rozhodnutí (navíc více než 3 roky staré), je dle názoru žalobců sporná. Nicméně žalovaný byl povinen vzít skutečnosti, které žalobci uváděli, a posoudit je ve světle aktuálního dění v Rusku. Jestliže totiž žalovaný dospěl ke dni 19. 12. 2019 k názoru, že kvůli spojitosti s X. žalobcům nic nehrozí, neznamená to automaticky, že ke stejnému názoru musí dospět i po razantním zhoršení lidskoprávní situace v letech 2020 až 2023. Jestliže si žalovaný mohl myslet v roce 2019, že určitá pravděpodobnost slušného zacházení v Rusku ještě je, není tato úvaha použitelná v roce 2023, když již Rusko překročilo mnoho červených linií, které svět považoval až do 24. 2. 2022 za nepřekročitelné. Příklady, jako je medializovaný případ X., svědčí o tom, že odebrání dětí politicky nespolehlivým rodičům se v Rusku dnes děje (více než dříve) a že tedy toto riziko je i u rodin spojených s X. vyšší než bylo dříve, což rozhodně neumožňuje žalovanému, aby pouze odkázal na své více než 3 roky staré rozhodnutí.
12. Žalobci se dále vymezili vůči možnému vyznění vícekrát opakované věty v odůvodnění napadeného rozhodnutí, totiž že prý žalobkyně a) uvedla, že ohledně původních azylových důvodů „*se daná situace oproti prvnímu řízení o mezinárodní ochraně nijak nezměnila, nedošlo k žádným novým skutečnostem*“. Tato slova rozhodně neznemenají, že by původní obavy již pominuly, právě naopak, žalobci se bojí více. Tato slova nemohou být žalovaným interpretována ani jako zdůvodnění toho, že se již původními obavami nemusí znovu zabývat, neboť situace je pořád stejná. Žalovaný tedy byl povinen zkoumat věc dle stavu k 18. 4. 2023, tj. prověřovat, jaké obavy zakládá to, co se stalo před rokem 2019, v podmínkách současného Ruska. Toto žalovaný neučinil, ba se ani nesnažil vést tímto směrem nějaké své dokazování, takže již jen z tohoto hlediska je třeba napadené rozhodnutí (jako nepřezkoumatelné) zrušit.
13. Tvrdí-li například žalovaný, že osoby navracející se dnes do Ruska nejsou podrobovány pozornosti ruských represivních orgánů systematicky, nýbrž pouze v případě, že jsou nějakým způsobem exponované (protiváleční aktivisté, novináři, blogeři, IT pracovníci), opomíjí, že rodina je právě kvůli spojitosti s hnutím X. takto exponována. Na rodinu žalobců se nelze dívat jako na běžnou ruskou rodinu, neboť běžná ruská rodina nemá mezi sebou osobu X. U žalobců je nesrovnatelně větší pravděpodobnost, že ihned po návratu do Ruska budou podrobena zvláštní pozornosti ruských orgánů, dotazováni na vše možné, včetně názorů na aktuální dění v Rusku a na Ukrajině, a to vše s rizikem, že např. vůči nezletilým dětem budou přijata opatření, aby „škodlivý“ vliv rodičů (či matky) byl eliminován, tj. odebrání dětí do ústavní výchovy.
14. Závěr žalovaného, že rodině nehrozí pronásledování pro protiválečné postoje, neboť ruské orgány o nich neví a nemají (nějaký zvláštní) důvod se o ně zajímat, tak nemůže obstát. Zacházení, kterému byla rodina podrobena před odchodem z Ruska v roce 2019, představuje dle názoru žalobců pronásledování. Důvodně se obávají toho, že po návratu do Ruska by toto jednání bylo ještě mnohem horší.

15. Napadené rozhodnutí dává žalobcům plně za pravdu v tom, že v současném Rusku představuje pouhý projevený nesouhlas s válkou důvod k pronásledování ze strany ruského státu a že osoby nesouhlasící s válkou opravu často pronásledovány jsou. Napadené rozhodnutí rovněž nerozporuje, že rodina je nastavena protiválečně, tedy že jak žalobkyně a), tak i nejstarší syn opravdu s válkou nesouhlasí, a že toto své smýšlení již jasně projevovali - v soukromých rozhovorech, na sociálních sítích vůči známým a přátelům, na sociálních sítích při spamovacích akcích proti proruským serverům, či ve škole při pomoci ukrajinským uprchlíkům (žalovaný sice na 2 místech nejasně naznačuje, že má o některých tvrzeních pochybnosti, ovšem jedná se jen o pouhé náznaky, které se nijak nepokouší zdůvodnit). Žalovaný zastává názor, že se o protiválečných postojích rodiny úřady Ruské federace nedozvědí. Názor žalovaného je zčásti nepřiměřeně optimistický a zčásti absurdní. Díky spojitosti s hnutím X. jsou žalobci nepochybně pod mnohem větší kontrolou ruským orgánů, to, co by snad průměrná ruská rodina mohla po nějakou dobu skrývat, bude díky zvýšenému zájmu ruských orgánů zjištěno mnohem rychleji. Je navíc velmi pravděpodobné, že ruské orgány o protiválečném postoji žalobců již nyní dobře vědí, a to jak ze sledování on-line komunikace, tak i od přátel a příbuzných, z nichž někteří mohou být sami ze strany ruských orgánů dotazováni. Tvrdí-li žalovaný, že preventivní sledování rodiny ruskými orgány není přiměřeně pravděpodobné, nebere v potaz exponovanost kvůli X. Úvahy napadeného rozhodnutí, že příbuzní, vůči nimž žalobkyně a) své protiválečné postoje projevila, rodinu neudají, neboť by to přece již udělali, a navíc by se se žalobci pak již nebavili, jsou velmi nepřesvědčivé. Podle názoru žalobců totiž mnohem pravděpodobnější je to, že ruské orgány samy udržují kontakt s některými z těch, kdo komunikují s žalobci, aby mohli rodinu přiměřeným způsobem monitorovat. Ruské orgány téměř jistě vědí, že se rodina nachází na území Evropské unie a pravděpodobně vědí i to, že žádá přímo v ČR o mezinárodní ochranu.
16. Ze skutečnosti, že proti žalobcům nebyly dosud zahájeny žádné právní kroky (respektive o nich zatím nic nevědí), nelze nic dovozovat, neboť pokud ruské orgány vědí, že jsou v azylové proceduře, pak rovněž vědí, že proti nim nyní nemá cenu nic zahajovat. Toto ovšem nijak nevylučuje, že ihned po návratu by něco mohlo být proti žalobcům zahájeno. Ani skutečnost, že rodina a přátelé i přes neshody ohledně postoje k válce nadále komunikují, nepředstavuje žádný pádný argument proti pravděpodobnosti, že budou mít po návratu do Ruska problémy – tato skutečnost svědčí jen o tom, že navzdory nesouhlasu ohledně války na Ukrajině dokáží obě strany i nadále udržovat komunikaci běžnou mezi příbuznými či přáteli.
17. Zejména ale napadené rozhodnutí zcela pominulo skutečnost, že po návratu do Ruska by děti při nejrůznějších příležitostech své protiválečné smýšlení/vychování rychle veřejně projevily. Právě medializovaný případ X., kterým se napadené rozhodnutí zcela odmítlo zabývat, svědčí o naprosté iluzornosti představy, že se v podmínkách současného Ruska může dát dlouhodobě utajit nesouhlasný postoj k válce. Žalovaný v napadeném rozhodnutí nijak nevysvětlil, proč by se totéž, co se stalo X., nemohla stát i nezletilým žalobcům. Nijak se nezabýval tím, kolik jiných obdobných případů dnes v Rusku existuje, ani jak velká je pravděpodobnost, že k danému postupu dojde. Žalobci netvrdí, že všem odpůrcům války jsou v praxi skutečně odebírány děti do ústavní výchovy, ovšem bylo povinností žalovaného opatřit si podklady pro úvahu, že hrozba osudu X. je pro žalobce příliš nízká. Žalobkyně a) v protokolu dne 24. 11. 2022 uvedla, že děti si během pobytu v ČR zvykly na normální způsob života, v němž nemusí skrývat své názory,

takže v Rusku pro ně bude velmi těžké náhle začít své názory opět skrývat. V kontextu toho, že nezletilí žalobci jsou členy rodiny, jejichž jeden člen byl X., je představa o možnosti utajit po návratu do Ruska názory na současný teror páchaný ruským státem absurdní. Zmínit je však třeba i to, že žalovaný ve svých úvahách na str. 15 až 19 napadeného rozhodnutí vlastně vychází z toho, že takovéto utajení názorů (zejména jde-li o děti) je vlastně žádoucí, a že proto, aby nemuseli dostat v ČR azyl, se o to vlastně mají snažit. Toto je třeba odmítnout jakožto úvahu jdoucí proti logice demokratického právního státu, navíc státu, který se současnou ruskou agresí cítí sám do značné míry ohrožen.

18. Jediný argument žalovaného, proč prý nehrozí v Rusku pronásledování kvůli protiválečným postojům, totiž, že se Rusko o protiválečných postojích nedozví, je založen na úvahách velmi nepřesvědčivých, tyto úvahy navíc vycházejí z toho, že je vlastně žádoucí, aby se děti neučily o svých názorech nemluvit, což nelze považovat za správné. I kdyby tedy opravdu platilo, že v Rusku nehrozí pronásledování kvůli rodinnému spojení s hnutím X., tak rozhodně urgentně hrozí pronásledování kvůli protiválečným postojům. Navíc obě skupiny důvodů zakládajících obavy se vzájemně násobí. Oddělení posuzování obou těchto skupin důvodů je další nesprávností napadeného rozhodnutí.
19. Napadené rozhodnutí na str. 20 a 21 a 26 velmi obecnými frázemi rozvádí, že neshledalo důvody pro udělení humanitárního azylu ani doplňkové ochrany z důvodů dle § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu. Žalovaný ani netvrdí, že by se jakkoli zabýval otázkou možné aplikace zásady nejlepšího zájmu dítěte dle Úmluvy o právech dítěte, ani že by vzal např. v potaz výbornou znalost češtiny ze strany nezletilého žalobce b), kterou projevil při svém výslechu dne 5. 1. 2023. Úvahy napadeného rozhodnutí jsou zcela nedostatečné. Žalobci navrhli napadené rozhodnutí zrušit.

III. Vyjádření žalovaného

20. Žalovaný zdůraznil, že žalobkyně a) nebyla schopna své obavy z pronásledování podložit. Jediné problémy, které žalobkyně a) spojovala s X. svého bývalého manžela, bylo několik domovních prohlídek a výslechů ze strany FSB. Domovní prohlídky byly provedeny v rámci opatření proti extremismu a podle žalobkyně FSB hledala společníky jejího bývalého muže. Stejně tak výslechy, kterým byla podrobena, se týkaly výhradně jejího bývalého manžela a cest do zahraničí. Z uvedeného je proto zřejmé, že ruské státní orgány neměly zájem o osobu žalobkyně a) jakožto podezřelé, nýbrž pouze jako svědkyně. Prohlídky v místě bydliště podezřelého jsou pak rovněž běžným postupem i v zemích jako je ČR. Na základě zkušeností žalobkyně a) se proto v žádném případě nedá hovořit o pronásledování ve smyslu zákona o azylu.
21. Žalobkyně a) se snažila dát výše uvedené do spojitosti s možným teoretickým odebráním dětí, a to kvůli zanedbávání školní docházky. Žalobkyně a) proti nepřijetí svých synů do školy nepodnikla vůbec žádné kroky, které jí byly objektivně dostupné. Na popud ředitelky tamější školy byla pracovníky sociální služby a policie provedena kontrola místa registrovaného bydliště žalobkyně a) za účelem vysvětlení absence dětí ve výuce. Žalovaný tento postup považuje za zcela pochopitelný a legitimní a je si jistý, že i orgány ČR by v obdobných případech postupovaly podobně.

22. Novým důvodem v současně řešeném případě je nesouhlasný postoj žalobců vůči napadení Ukrajiny Ruskem. Žalobkyně a) se obává, že by ji mohli nahlásit lidé, před kterými své názory prezentovala (kolegové a rodina). Dále se obává, že ruské státní orgány vědí o aktivitách jejího syna, žalobce b), který se účastnil „spamovacích“ aktivit s účelem přetížít některé ruské propagandistické stránky. Žalovaný se i těmito obavám do detailu věnoval v napadeném rozhodnutí. Žalovaný s odkazem na napadené rozhodnutí konstatuje, že obavy žalobců jsou nepodložené a ryze v rovině hypotéz, navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

IV. Obsah správního spisu

23. Dne 28. 4. 2022 podala žalobkyně a) jménem svým a svých nezletilých dětí žádost o udělení mezinárodní ochrany. Jako důvod opakované žádosti o mezinárodní ochranu je uveden strach ze zbavení rodičovských práv kvůli aktivitám bývalého manžela žalobkyně a), dále obavy, že by mohli přijít o ruské občanství kvůli X. bývalého manžela, syn se na sociální síti Telegram snažil překazít zveřejňování informací podporujících válku na Ukrajině, žalobkyně a) pak měla konflikt s rodinou, která podporuje Putina. Co se týká nových skutečností a zjištění, které se objevily po dni 19. 12. 2019, kdy bylo vydáno rozhodnutí o předchozích žádostech o mezinárodní ochranu, uvedla, že v posledních dvou letech došlo v Rusku k dalšímu zhoršování lidskoprávní situace a toto zhoršení prudce akceleruje ode dne 24. 2. 2022, kdy Rusko napadlo Ukrajinu. Jako konkrétní projevy zhoršování uvádí: legislativní změny z března 2022, kdy dochází ke kriminalizaci vyjadřování názorů na válku na Ukrajině, zákaz působení většiny mezinárodních lidskoprávních organizací (včetně Memoriálu) začátkem dubna 2022, zesílení tlaku vlády na nezávislé novináře, obhájce lidských práv a aktivisty, a to od začátku války na Ukrajině, zesílení pronásledování X., např. členů X., v Rusku nebo sdružení Nurcular, pronásledování se nevyhýbá ani dětem, viz např. pětileté vězení pro čtrnáctiletého chlapce obviněného z plánu vyhodit do povětří budovu FSB ve hře Minecraft. Nezletilý žalobce b) se na internetu do určité míry zapojil do protestů proti válce na Ukrajině. Žalobkyně a) čelí v rámci své rodiny, z níž část podporuje válku na Ukrajině, vážným rozepřím. Obávají se tedy, že v případě jejich nuceného vycestování do Ruska by mohla být snaha o odebrání dětí žalobkyni a) ještě intenzivnější.
24. K navrhovaným internetovým článkům žalovaný uvedl, že rusky psané články učinil součástí spisového materiálu. Jejich písemný překlad si vyhotovit nenechal, neboť to nepovažoval za nezbytné. S obsahem těchto článků se správní orgán seznámil skrze internetový překladač, přičemž tuto formu považuje za dostačující. Články popisují obecnou situaci panující v Rusku.
25. Článek dostupný pod odkazem <http://duma.gov.ru/news/53773/> je ze dne 22. 3. 2022 a pojednává o novelách Trestního zákoníku Ruské federace a zákoníku o správních deliktech, podle nichž je stanovena odpovědnost za šíření nepravdivých informací o práci ruských státních orgánů v zahraničí a za veřejné akce směřující k diskreditaci výkonu pravomocí ruských státních orgánů mimo území Ruské federace.
26. Článek uveřejněný pod odkazem <https://www.bbc.com/russian/news-61079892> je ze dne 12. 4. 2022 a věnuje se návrhům na zbavení ruského občanství osob z různých důvodů, především pak za aktivitu vůči státu. Primárně pak pojednává o návrhu předsedy

Státní dumy Vjačeslava Volodina na zbavení občanství Rusů, kteří se chovají jako zrádci, jenž Volodin zveřejnil na svém telegramovém kanálu. Konkrétně uvedl, že bohužel neexistuje žádný postup pro zbavení občanství a zákaz vstupu do země pro takové občany Ruské federace. Ale pravděpodobně by to bylo správné. V reakci na Volodinův návrh Andrei Klishas, předseda výboru Rady federace pro ústavní legislativu a budování státu, připomněl, že ústava obsahuje ustanovení, podle kterého občan Ruské federace nemůže být zbaven svého občanství nebo práva na jeho změnu. Dále zpráva zmiňuje, že Volodin byl v roce 2017 jedním ze spoluautorů návrhu zákona, který by umožnil zrušit rozhodnutí o udělení ruského občanství cizincům, pokud byli odsouzeni za terorismus a extremismus nebo získali občanství za účelem „podkopání ústavního pořádku“ Ruska. Dále jsou zmíněny další návrhy na zbavení ruského občanství - např. za opoziční činnost, výzvy k extremistické činnosti nebo k uvalení sankcí vůči Rusku. Tyto návrhy však přijaty nebyly. V únoru 2022 senátor Sergej Rjabukhin řekl, že Rada federace se chystá předložit návrh zákona, který by umožnil zbavit získané občanství za nelegální výrobu a oběh alkoholu. V prosinci 2021 představil ruský prezident Vladimir Putin novely zákona o státním občanství. Navrhl zavést instituci zániku státního občanství, jakož i rozšířit výčet důvodů pro odnětí nabytého občanství. Putin navrhl zahrnout těžké zločiny proti státu, včetně organizování masových nepokojů, velezrady a špionáže, stejně jako zločiny v oblasti obchodu s drogami a psychotropními látkami. Návrh zákona přijala Státní дума v prvním čtení dne 5. 4. 2022.

27. Článek uveřejněný na adrese <https://memohrc.org/ru/newsold/politzaklvuchvonnoqomusulmanina-lishili-qrazhdanstva-i-derzhat-v-centre-vremennnoqo> je ze dne 29. 5. 2020 a pojednává o odsouzení a zbavení státního občanství Ruské federace pana Jevgenije Kima. Ten byl v červnu roku 2017 odsouzen na 3,5 roku za to, že v Blagověščensku vytvořil buňku náboženského sdružení Nurcular, které je v Rusku zakázané (část 1 článku 282.2 a část 1 článku 282 trestního zákoníku). V souvislosti s touto trestnou činností byl pak dne 29. 1. 2019 zbaven ruského občanství.
28. Co se týká článků publikovaných v anglickém jazyce, správní orgán zaslal právnímu zástupci dne 4. 5. 2022 vyrozumění týkající se nedostatků doložených podkladů, kdy s odkazem na ustanovení § 22 odst. 1 zákona o azylu konstatoval, že internetové články v této podobě nelze použít jako podklad pro rozhodnutí, neboť žadatelé si jako jazyk řízení zvolili jazyk ruský. Současně správní orgán odkázal právního zástupce na možnost nechat zajistit překlad článků, jež nejsou vyhotoveny v ruském jazyce, do jazyka českého a následně je do řízení doložit. Právní zástupce této možnosti nevyužil, žádný překlad správnímu orgánu doručen nebyl, z čehož dle názoru správního orgánu vyplývá, že tyto články nepovažoval právní zástupce za natolik podstatné pro posouzení žádosti o mezinárodní ochranu.
29. Dne 3. 5. 2022 poskytla žalobkyně a) údaje k podaným žádostem o udělení mezinárodní ochrany, sdělila, že X. pobývá v různých státech Evropské unie, protože po zamítnutí jeho žádosti o mezinárodní ochranu v ČR zůstat nemohl, domů se nemůže vrátit. Otcem žadatelčiny synů je státní příslušník Ruské federace, který se nyní nachází X. v Rusku. Otcem dcery je X. Žadatelka i její děti jsou ruské státní příslušnosti i národnosti a dorozumí se ruským jazykem. Žadatelka a její synové vyznávají X., nejmladší dcera je zatím bez vyznání. Žalobkyně a) nikdy nebyla členkou žádné politické strany ani skupiny, v současné době však zastává názor proti politice prezidenta na Ukrajině. V minulosti již o mezinárodní ochranu žádali, a to v ČR v roce 2019. Zdravotní stav svůj a

děti označila žadatelka za dobrý, nemají žádné vážné zdravotní problémy. K důvodům žádosti o mezinárodní ochranu sdělila, že z Ruska odjela, protože jí hrozilo zbavení rodičovských práv k dětem kvůli aktivitám bývalého manžela. Ona a synové trpěli kvůli tomu, že jejich otec měl problémy s policií. Jmenovaná potvrdila, že tyto skutečnosti uváděla již v rámci předchozího správního řízení ve věci mezinárodní ochrany, tyto skutečnosti se nijak nezměnily. Dodala, že v současné době se ale v Rusku připravuje zákon, který by mohl zbavit občanství Ruské federace osoby, které jsou nějakým způsobem spjaty s lidmi odsouzenými za terorismus. Žadatelčin bývalý manžel byl v Rusku X., i když už jsou rozvedeni, obává se, že nebude mít s dětmi žádné státní občanství. Tuto informaci četla na oficiálních stránkách ITARTASS. Za nový důvod žádosti označila skutečnost, že se její starší syn žalobce b) snažil společně se svými ukrajinskými kamarády v ČR překazit na sociální síti Telegram zveřejňování příspěvků skupinám, které podporovaly válku na Ukrajině. Smyslem bylo přetížit jejich stránky, aby přestaly fungovat. Podle žalobkyně je možné, že by ruské státní orgány zjistily jeho totožnost a hrozilo by mu vězení. Žadatelka měla také konflikt s matkou a X., které podporují Putina. Obává se, že v případě návratu do Ruska by ji byly schopny nahlásit ruským orgánům za propagaci Západu a mohla by jít do vězení. Po telefonu jim vysvětlovala, že věci se mají jinak, ale ony to nechtějí slyšet. V ČR by chtěla i nadále zůstat, protože pro ni je priorita, aby její děti byly v bezpečí a dál se zde vzdělávaly. Nechce, aby vyrůstaly v prostředí, které nyní panuje v Rusku.

30. Dne 24. 11. 2022 byl proveden pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žalobkyně a) uvedla, že v případě návratu existuje nebezpečí kvůli politickým názorům, nesouhlasí s politikou, která se v Rusku nyní provádí, a neskrývá to. Také synovi by mohlo hrozit vězení, mučení kvůli jeho činnosti na sociálních sítích proti propagandě války. Také důvody z její předchozí žádosti se nezměnily, naopak se ještě zhoršily. Vzala svoji žádost zpět ne kvůli tomu, že se ty důvody změnily, neplánovala se vracet do Ruska. Na otázku, zda svůj nesouhlas s politikou Ruska vyjadřovala nějak veřejně, odpověděla, že se vyjadřovala před těmi, s kterými měla možnost komunikovat. Obává se, že každý, před kým vyjadřovala svůj nesouhlas s politikou teroru, to na ni může donést. Upřesnila, že se vyjadřovala před příbuznými a před kolegy z práce. Po ukončení její práce v Rusku mohly v rámci této její práce vzniknout nějaké dotazy, se kterými se na ni kolegové mohli obrátit, když už byla v ČR. Lidé, o kterých jmenovaná hovoří, se nacházejí v Rusku. Byla s nimi v kontaktu přes sociální sítě, např. Telegram. Volali si, psali si. Na dotaz, od kdy byla s těmito lidmi v kontaktu a vyjadřovala svůj nesouhlasný názor na ruskou politiku, jmenovaná odpověděla, že to bylo od té doby, co začala válka. Do kdy to bylo, nebyla schopna sdělit ani přibližně. Na otázku, zda je tedy s příbuznými a kolegy stále v kontaktu, uvedla, že omezeně, jen co se týká zdraví, jestli jsou v pořádku. Protože jejich názory jsou velice odlišné. Dále upřesnila, že rodině a kolegům říkala, že všechno, co vědí z médií, je lež; že zná mnoho Ukrajinců a nejsou mezi nimi žádní nacisti; že to není speciální operace, ale otevřený útok na Ukrajinu; že to v Rusku nemohou ospravedlnit, je to genocida. Co se týká reakce rodiny a kolegů na tato slova, uvedla, že oni jsou stálého názoru. Hádat se s nimi žadatelka už nechce. Jen se ptá na jejich zdraví, protože na jiné věci neslyší. S některými příbuznými přerušila kontakt. Na otázku, s kým z Ruska je tedy aktuálně v kontaktu, odpověděla, že se zajímá o zdraví matky a otce a také o zdraví X., který se nyní také nachází v Rusku. Dále jmenovaná popřela, že by se zúčastnila nějakých veřejných protestních akcí proti ruské invazi na Ukrajině. Rovněž nezveřejňovala své nesouhlasné názory s válkou na Ukrajině či politikou Ruské federace

na internetu, sociálních sítích. Její syn toto ale dělal. Dále jmenovaná popřela, že by mohla správnímu orgánu doložit písemnou komunikaci s rodinou či kolegy, kde by vyjadřovala své nesouhlasné názory na politiku Ruska. Jako zdůvodnění, proč to není možné, když tvrdila, že byli v kontaktu i písemně, uvedla, že má v telefonu hodně informací, je přetížený, takže musí informace mazat, aby si uvolnila místo v telefonu. Na dotaz, zda tedy žádnou takovou písemnou komunikaci již nemá, žadatelka odpověděla, že si nemůže nyní vzpomenout, ale kdyby ji našla, tak ji správnímu orgánu poskytne. Správní orgán stanovil lhůtu na doložení do dne 1. 12. 2022.

31. Dále se správní orgán zaměřil na zjištění podrobností týkajících se žadatelčina tvrzení uvedeného v poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu ze dne 3. 5. 2022, že X. vykonával přes Telegram aktivitu na překažení zveřejňování příspěvků od skupin, které podporovaly válku na Ukrajině. Jmenovaná uvedla, že toto její syn dělal přibližně od března do dubna 2022. Jmenovaná se ho ptala, o jaké skupiny se jednalo, ale syn si to nepamatuje. S ohledem na tvrzení z poskytnutí údajů, kdy jmenovaná uvedla, že syn vykonával svoji aktivitu pod uživatelským jménem X., ale nebyla si jistá, zda nepoužíval i jiná uživatelská jména, se správní orgán dotázal, zda je dotyčná aktuálně schopná sdělit, pod jakými všemi profily syn vystupoval. Jmenovaná uvedla, že si syn nepamatuje ani svá uživatelská jména, bylo jich hodně a po čase je vymazával. Dodala, že i těch skupin bylo hodně. Syn spolu s dalšími osobami z Ukrajiny zřizovaly více skupin, pak to mazal, protože to obsahuje hodně informací. Na dotaz, zda synova aktivita probíhala pouze na Telegramu nebo i na jiných sociálních sítích, stránkách, žadatelka odpověděla, že to třeba byly i jiné sociální sítě, nejen Telegram. Podle žadatelky syn pravděpodobně nikdy nevystupoval pod svojí pravou identitou, ale myslí si, že by jeho identita mohla být lehce určena. Je přesvědčena o tom, že byl vždy pod dohledem kvůli tomu, že jeho otec je X. Na otázku, zda může správnímu orgánu nějak doložit, že syn uvedenou aktivitu opravdu vykonával, jmenovaná odpověděla, že se na to syna ptala, ale on jí říkal, že to asi není možné. Provedl tu činnost a po nějaké době ji smazal. Dále se správní orgán dotázal žadatelky, zda může doložit printscreeny z profilů syna na sociální síti, zda má syn ještě nějaký profil aktivní. Jmenovaná uvedla, že asi nemůže. Ptala se ho na to, ale říkal, že to už nelze dohledat. Správní orgán odkázal na žadatelčina slova z poskytnutí údajů, kdy uvedla, že z historie synových aktivit na Telegramu je vidět, kolikrát se tam přihlašoval, a zeptal se jí, zda může tuto historii doložit. Dotyčná odpověděla, že pravděpodobně ne. Když se synem mluvila, řekl jí, že to nedělal proto, že to ona potřebuje doložit správnímu orgánu, ale proto, že se tam zabíjejí lidé. Dále jmenovaná popřela, že by syn kromě výše uvedené aktivity na sociální síti vykonával ještě nějakou jinou aktivitu proti válce na Ukrajině. Neví nic, co by došlo do Ruska. Ale v ČR se snažil pomáhat Ukrajincům, např. ve škole tlumočil pro učitelku. Také chtěl pomáhat na nádraží uprchlým Ukrajincům, ale poslali ho pryč, protože byl na to ještě malý. Podle žadatelky se syn v ČR nezúčastnil žádných protestů proti válce na Ukrajině. O ničem takovém neví, ale nevylučuje to. Následně se správní orgán dotázal žadatelky, zda by souhlasila s tím, aby provedl samostatný pohovor s jejím synem X. Jmenovaná uvedla, že by se ho na to mohla zeptat, ale on ještě není úplně v pořádku po událostech, které se staly v Rusku, nereaguje úplně dobře na příslušníky úřadů.
32. Dále se správní orgán dotázal žadatelky na podrobnosti ohledně tvrzené přípravy zákona, který by mohl zbavit občanství Ruské federace osoby, které jsou nějak spjaty s lidmi odsouzenými za terorismus. Žadatelka uvedla, že si nepamatuje název tohoto zákona, myslí si, že ještě nebyl přijat. Tento zákon platí pro občany Ruské federace, kteří

získali občanství v průběhu života. Ale pro ty, co se narodili v Rusku, co mají občanství od narození, ještě takový zákon neplatí. Co se týká v zákoně uvedené definice sepjetí s osobou odsouzenou za terorismus, o jakou konkrétní vazbu by se mělo jednat, dotyčná sdělila, že osoby, které podporují osoby spolupracující s teroristickými organizacemi, nebo osoby, které podporují osoby, které se zúčastňují činnosti těchto skupin, budou zbaveny občanství Ruské federace. Tady už nejde ani o podporu činnosti těch skupin, ale jde o podporu osob, které se účastní té činnosti. Jak je v zákoně definována tato podpora, o jakou činnost se jedná, jmenovaná uvedla, že takovéto konkrétní definování tam není, ale z praxe ví, že lidé byli stíháni za takové věci jako např. předání balíčků ve vězení atd. Jmenovaná dále popřela, že by měla nějaký problém s vyřízením cestovního dokladu Ruské federace pro svoji dceru na ruské ambasádě v ČR, který byl vydán dne 27. 10. 2021. Uvedla, že se původně obávala, že bude mít problémy, proto se objednala jménem svého manžela, který není občanem Ruské federace.

33. Dále se správní orgán zaměřil na žadatelčino tvrzení, že se důvody z její první žádosti o mezinárodní ochranu zhoršily. Dotázal se tedy žadatelky, zda ode dne 19. 12. 2019, kdy bylo vydáno rozhodnutí o její první žádosti o mezinárodní ochranu, došlo k nějakým novým skutečnostem v její věci. Jmenovaná sdělila, že v daný okamžik jsou likvidovány organizace na obhajobu lidských práv, např. organizace Memoriál. Výbor pro lidská práva se také změnil. Jsou tam teď jen ty osoby, které podporují politiku Putina. Na dotaz, jak se tyto skutečnosti týkají konkrétně její věci a důvodů, pro které žádala v ČR o mezinárodní ochranu, odpověděla, že tenkrát byla alespoň nějaká malá naděje na to, že se dá zlepšit situace, ale nyní ta naděje zmizela. Následně jmenovaná potvrdila, že nedošlo k žádným novým skutečnostem v její věci, co se týká důvodů, pro které poprvé v ČR požádala o mezinárodní ochranu. O ničem novém neví.
34. Dále se žadatelka vyjádřila ke svému náboženskému vyznání. Sdělila, že vyznává X., dá se říci, že X., ale nijak to nerozlišuje. Děti také vyznávají X. V ČR ho praktikují tak, že se doma modlí, dodržují půst, ona a synové. Její dcera je ještě malá. Jmenovaná nenavštěvuje v ČR X., protože má malou dceru a nemá ji s kým nechat. Žalobkyně a) doplnila, že se nyní bojí vrátit do Ruska, protože si zvykli na svobodný, normální způsob života, kde nemusí skrývat své názory. Pokud by se vrátili do Ruska, skrýt své názory by bylo velice těžké. Jmenovaná si myslí, že způsob, jak vychovává své děti, může být důvodem pro zbavení ji rodičovských práv. V Rusku je povinné, aby se rodiče a jejich děti podřizovali propagandě násilí proti jiným národnostem a národům.
35. Žalobkyně po přečtení protokolu doplnila, že telefon, ze kterého syn zveřejňoval příspěvky, spadl a rozbil se mu. Je to ten telefon, ve kterém by mohla být vidět historie jeho aktivit.
36. Dne 2. 12. 2022 obdržel správní orgán písemné vyjádření souhlasu s provedením pohovoru s nezletilým synem žalobcem b). Dále jsou součástí doložení 4 internetové odkazy na texty v ruštině, které mají dokládat důvodnost žadatelčiných obav z pronásledování a vážné újmy v Rusku, a to z následujících důvodů: a) lidé jsou obviňováni z diskreditace ruské armády a z šíření „fejků“, b) výchova v ruském vzdělávacím systému (vlastenectví) je v rozporu s jejich hodnotami, c) rozmáhá se udávání mezi příbuznými. S těmito internetovými odkazy, resp. články, které jsou na nich zveřejněny, se správní orgán seznámil prostřednictvím internetového překladače a přijal je jako materiály popisující obecnou situaci v Rusku.

37. Článek uveřejněný pod odkazem <https://www.severreal.org/a/v-peterburqe-zhitel-soobschil-o-vozbuzhdenii-dela-o-fevkah-ob-armii/32125876.html> je ze dne 11. 11. 2022 a týká se trestního stíhání za šíření „falešných zpráv“ o činnosti ozbrojených sil Ruské federace. Konkrétně pojednává o zahájení trestního stíhání vůči jednomu obyvateli Petrohradu za „fejky“ o armádě podle článku 207 odst. 3 trestního zákoníku (protiválečné letáky ve schránkách). Podle zprávy bylo v Rusku ke dni 9. 11. 2022 vyšetřováno 161 trestních případů podle článku 207 odst. 3 trestního zákoníku. Nejčastěji jsou obviňováni občanští aktivisté, novináři a lidé, kteří umístili falešné zprávy na sociální sítě. U soudů prvního stupně bylo projednáváno 19 trestních věcí. Dalších 13 případů skončilo odsouzením. Jedna věc byla ukončena ve stadiu vyšetřování pro absenci corpus delicti, další byla ukončena soudem přijetím výchovných opatření pro nezletilou. Skutečné vězení bylo uloženo 4 odsouzeným osobám (A. Gorinov - 7 let, A. Ochirov - 3 roky, A. Tarapon - 2,5 roku a E. Shcherbakov - již propuštěn). Ve vazbě bylo 22 lidí.
38. Článek uveřejněný pod odkazem <https://crimeahrq.org/ru/zhitel-alushtv-poluchil-25-goda-kolonii-za-feiki-o-rossiiskih-voennyh/> je ze dne 25. 10. 2022 a pojednává o odsouzení obyvatele Alušty A. Tarapona k 2,5 letům vězení podle článku 207 odst. 3 trestního zákoníku za veřejné šíření záměrně nepravdivých informací o ruské armádě (šíření letáků).
39. Článek uveřejněný pod odkazem <https://www.sibreal.org/a/putin-perechislil-traditsionnye-tsennosti-v-novom-ukaze/32122902.html> je ze dne 9. 11. 2022 a podává zprávu o tom, že prezident Putin podepsal dekret uvádějící tradiční duchovní a morální hodnoty, kterým schválil základy státní politiky pro zachování a posílení těchto hodnot. Dokument uvádí nejen tradiční hodnoty, ale také to, co pro ně představuje hrozbu. Hrozba podle dokumentu spočívá ve zkreslení historické pravdy a utváření společnosti, která zanedbává duchovní hodnoty. Putin navrhuje provést v Rusku reformy s přihlédnutím k historickým tradicím, včetně zlepšení forem a metod výchovy a vzdělávání dětí a mládeže.
40. Článek uveřejněný pod odkazem <https://focus.ua/world/526897-rossiyane-napisali-145-tvsvach-donosov-v-roskomnadzor-vsego-za-polqoda> je ze dne 26. 8. 2022 a uvádí, že Rusové za pouhých šest měsíců roku 2022 napsali do Roskomnadzoru téměř 145 tisíc udání, přičemž výzvy se nejčastěji týkaly zpráv o válce Ruské federace proti Ukrajině a požadavku na odstranění „proukrajinské propagandy“. Největší počet odvolání na oddělení bylo přijato v březnu 2022. Nejčastěji se občané obraceli na Roskomnadzor s žádostí o odstranění odkazů na zdroje s proukrajinskou propagandou. Většina výpovědí se také týkala umístění nezákonných informací, zejména falešných zpráv o válce na Ukrajině.
41. Dne 5. 1. 2023 byl proveden pohovor s nezletilým žalobcem b). Dotyčný uvedl, že matkou popsané aktivity vykonával v únoru a následující dva měsíce roku 2022. Ohledně způsobu, jakým tuto činnost vykonával, sdělil, že spamováním a blokováním těchto skupin. Dávali tam sdělení proti válce, proti všem označením „Z“ a „V“. Pokoušeli se o blokování tím, že tam dávali tzv. těžké zprávy, čímž je myšleno zprávy, které málo výkonné telefony nemohly přijímat. Vysílali stížnosti na tyto chaty a pokoušeli se je zablokovat. Těžké zprávy obsahovaly tzv. obtížné znaky, které normální telefon nedokáže ukázat. Tuto aktivitu vyvíjel pod uživatelskými jmény X., X. a X., což je jeho skutečný profil. O jaké skupiny, kterým mařil činnost, se konkrétně jednalo, si už nepamatuje. Nepamatuje si názvy těchto skupin. Obecně se ale jednalo o skupiny o

několika tisících uživatelích. V jeden čas se tam přihlásili s ukrajinskou skupinou a spamovali tyto ruské chaty. Neví, kdo byl správcem těchto chatů, na to vůbec nekoukal. Za důvod, proč tuto aktivitu vyvíjel, označil nenávist k ruské vládě a snahu o podporu Ukrajinců. Viděl, v jakém stavu přišli Ukrajinci k nim do školy. Jmenovaný popřel, že by mohl nějak doložit, že tuto jím popisovanou aktivitu na Telegramu skutečně vyvíjel. SIM karta je pryč a profil se po půl roce smaže. Díval se a zjistil, že jeho účet X. byl smazán. Rozbil se mu mobil, SIM kartu někam položil a neví kam. Asi na konci června ji ztratil. Jmenovaný potvrdil, že přihlašování k těmto účtům nebo k síti Telegram je navázáno na tuto jedinou SIM kartu. Takže se od konce června ani k jednomu účtu nemohl přihlásit. Na otázku, proč svoji činnost na Telegramu ukončil právě v dubnu 2022, odpověděl, že neměl možnost ji provádět, protože měl rozbitý telefon a pak na to zapomněl. Dále uvedl, že svůj profil X. používá. Ale všechny příspěvky o spamování z něj smazal. Na otázku, jak se k tomuto účtu mohl přihlásit, když podle jeho vyjádření je přihlašování k účtům navázáno na danou SIM kartu, kterou ztratil, odpověděl, že ztracená SIM karta byla používána k přihlašování k prvním dvěma účtům. Svůj skutečný profil měl na jiné SIM kartě. Upřesnil, že ztracená SIM karta byla od operátora T-Mobile. Myslí si, že se jednalo předplacenou kartu, při pořízení neuváděl osobní údaje. SIM karta k jeho oficiálnímu účtu je rovněž od T-Mobile. Neví, jestli se jedná o předplacenou kartu nebo paušál. Dělal mu to rodiče. Správní orgán se dále dotázal nezletilého, zda je schopen doložit historii svých aktivit na Telegramu, a to vzhledem k tomu, že jeho matka hovořila o tom, že z historie jeho aktivit na Telegramu je vidět, kolikrát se tam přihlašoval. Nezletilý toto vyvrátil s tím, že všechno je smazané. Dále uvedl, že na jiných sociálních sítích, než je Telegram, nebyl v daném ohledu aktivní. Co se týká nastavení soukromí na uvedených telegramových profilech, uvedl, že první dva profily byly soukromé, takže se tam nic neukazovalo. U posledního je vidět vše, včetně telefonního čísla. Jmenovaný potvrdil, že zašle odkazy na své profily na Telegramu správnímu orgánu. Na dotaz, jakou podobu má jeho aktivita na sociální síti, uvedl, že jinak než spamováním v daných skupinách v rámci prvních dvou účtů aktivní nebyl. Svůj oficiální profil používá ke komunikaci s přáteli a rodinou. Žádné své vlastní příspěvky neuveřejňuje. Popřel, že by na svém profilu X. zveřejňoval nějaké příspěvky proti válce na Ukrajině, proti Rusku. V současné době nic nezveřejňuje. Párkrát v minulosti našel link na přihlášení se do ruských skupin, jak již popisoval, přihlásil se tam a spamoval danou skupinu. Ale o této aktivitě všechno smazal. Jinak aktivní nebyl. Co se týká původu tzv. těžkých zpráv, které uveřejňoval, sdělil, že tyto zprávy někdo poslal do chatu a on si je uložil do svého telefonu. Při několikanásobném, stonásobném poslání takovéto zprávy zpomalují telefon. Upřesnil, že zprávy obsahovaly protiválečný text, který dotyčný získal z ukrajinských chatů, a na jejich konec přidával tzv. těžké znaky. K již existujícím zprávám nezveřejňoval žádné komentáře. Jiným než výše uvedeným způsobem se dotyčný v ČR neangažoval. Pouze pomáhal Ukrajincům ve své škole. Na otázku, zda se v ČR zúčastnil nějakých veřejných protestních akcí proti ruské vojenské invazi na Ukrajině či obecně proti politice Ruské federace, jmenovaný odpověděl, že chtěl, ale nemohl na to najít čas, dělal v danou dobu něco jiného. Dále jmenovaný popřel, že by byl v kontaktu s někým z Ruska. Návratu do Ruska se dotyčný obává, neboť na svém profilu zveřejnil své jméno a příjmení. Dále je jeho otec X. Následně se správní orgán dotázal žadatele, proč pro spamování používal účet, kde byly jeho údaje, když uvedl, že pro spamování používal dva účty, kde neuveřejňoval žádné své údaje. Jmenovaný uvedl, že to dával omylem, občas zapomněl přepínat mezi účty. Na dotaz,

jak se mohl připojovat omylem svým oficiálním účtem, když uvedl, že první dva účty byly navázané na jinou SIM kartu, odpověděl, že se přihlásil svým oficiálním účtem, prohlížel si Telegram, našel daný link např. na Google a začal psát, měl připravenou šablonu na klávesnici. Dále žadatel uvedl, že ačkoliv měl dvě SIM karty, neměl dva telefony, ale pouze jeden. Měnil si SIM karty, když potřeboval. Za důvod, proč měl dvě SIM karty, označil to, aby mohl mít jeden svůj bezpečný účet. Ale omylem se i tak přihlásil svým skutečným účtem. Upřesnil, že svůj oficiální účet X. používá asi už 3,5 roku. Jmenovaný potvrdil, že měl jeden telefon, který se rozbil. Sdělil, že používal jeden telefon, ten se rozbil a pak začal používat další telefon, který se také rozbil. Ve vztahu ke své aktivitě na Telegramu se dotýčný obává toho, že tuto jeho aktivitu najdou a půjde „X.“ jako jeho otec. Jmenovaný si myslí, že by ruské státní orgány mohly jeho aktivitu najít, ačkoliv všechno smazal, používal především anonymní účty a české SIM karty, díky tzv. snímkům obrazovky. Dostal asi 100 zpráv, že ho najdou a zabijí. Psali mu, že Krym patří Rusku. Tyto zprávy mu psali uživatelé z ruských skupin celou dobu, co svoji aktivitu vykonával. Naposledy mu přišla zpráva, když měl účet, tedy na konci června 2022. Zprávy mu přicházely na všechny tři profily. Na svém oficiálním účtu měl jen zprávy od 15 lidí, ale blokoval je. Naposledy mu taková zpráva přišla na účet X. v dubnu 2022. Od té doby už nic. Tyto zprávy blokoval. Možná i něco odepisoval, ale pouze ve stylu: „Měli byste se léčit.“ Jmenovaný se obává problémů v případě návratu do Ruska, ačkoliv od dubna 2022 žádné zprávy nedostal, neboť si myslí, že by pravděpodobně kontrolovali, co psal, když je jeho otec X. Podle něj mohou snímky obrazovky ležet někde v archivu. Slyšel, že někdo v Rusku zničil symbol „Z“ a dostal za to asi dva roky vězení. Jmenovaný si myslí, že by byl potrestán za svůj názor. Na internetu je mnoho článků o tom, že lidé říkají svůj názor, nebo stojí někde s plakátem, kde není ani nic napsáno, a hned jim ho vezmou. Hledají důvod k tomu, aby člověka zavřeli do vězení. Pak si dohledají informace.

42. Ohledně frekvence spamování ruských skupin žalobce b) uvedl, že to dělal, když měl čas, někdy denně, někdy jednou za dva dny. Za důvod, proč přestal spamovat, označil skutečnost, že se mu rozbil mobil a zapomněl to dělat, neměl SIM kartu a „vykašlal se na to“. Na otázku, proč si nekoupil novou SIM kartu se stejným číslem, odpověděl, že si tu SIM kartu dal do telefonu a zaregistroval si ji na Telegramu. Neměl nikde zapsané její telefonní číslo. Pak měl jiné věci ke kupování. Ke svému aktuálnímu názoru na válku na Ukrajině sdělil, že chce, aby válka skončila, aby Ukrajina byla Ukrajinou. Podle něj je Krym ukrajinský. Ke způsobu, jakým se ke spamování dostal, uvedl, že měli chat o autech, nějaký Ukrajinec do něj poslal link a jmenovaný na něj šel. Jmenovaný popřel, že by se kromě pomoci Ukrajincům ve své škole a záměru účastnit se protiruské demonstrace, snažil o nějaké jiné aktivity v ČR na podporu Ukrajiny. Správní orgán konfrontoval žadatele s vyjádřením jeho matky, která uvedla, že chtěl pomáhat příchozím Ukrajincům v Praze na hlavním nádraží, ale byl kvůli nízkému věku odmítnut. Jmenovaný potvrdil, že to tak bylo, teď mu to máma připomněla. Má špatnou paměť. Žalobce b) je X., stejně jako jeho rodiče. Vyznává X., nevyzná se v tom, jestli nějaký směr. Víru praktikuje tak, že se modlí, postí se, chodí do X.
43. Dne 16. 1. 2023 obdržel správní orgán odkaz na profil na sociální síti X., dále printscreen výhružek, které mu v souvislosti se spamováním přišly na účet X. do dubna 2022, a linky, přes které spamoval (skupina věnující se převážně autům): <https://t.me/frleqendslivrevnationchat>.

44. Z překladu printscreenu výhružek vyplývá, že pocházejí od uživatele jménem X., jsou ze dne 18. 3. a týkají se Krymu. X. konkrétně píše: „Krym je Rusko, ještě jednou to napíšeš, najdu si tě a udělám se ti do pusy, aby sis to ty kurvo banderovská zapamatovala, zařizni chocholy, spas Rusko.“ Jako odpověď jsou dvě zprávy. První: „Chachacha, tak do toho, ty internetový hrdino.“ Druhá: „Do prdele, běž k psychologovi.“ Komu konkrétně je zpráva adresována, kdo odpovídá, není z tohoto doložení zřejmé. Není tam uvedeno jméno příjemce zprávy ani telefonní číslo či jiný identifikátor. Na základě tohoto materiálu tedy nelze přímo konstatovat, že zpráva byla doručena konkrétně žalobci b). V každém případě však ze zprávy nelze usuzovat na reálné nebezpečí životu, zdraví či svobody jejího adresáta. Zpráva neobsahuje žádné výhružky smrti, fyzickým násilím či omezením osobní svobody, rovněž ani tak žádnou poznámku týkající se předání informací ruským státním orgánům. Oba pisatelé pak používají ke svému vyjadřování stejně hrubý jazyk. Co se týká žadatelova profilu na sociální síti Telegram dostupného pod odkazem X., správní orgán se s ním seznámil, viz Informace OAMP - Ruská federace - Prověření konkrétního účtu na sociální síti Telegram, ze dne 21. 2. 2023 a ze dne 14. 3. 2023. Z těchto zpráv je patrné, že jmenovaný měl tento profil ke dni 21. 2. 2023 i ke dni 14. 3. 2023 registrovaný pod telefonním číslem X. a uživatelským jménem X., resp. X. Žádné jiné informace nejsou na tomto profilu dohledatelné. Jako profilovou fotografii má dotyčný obrázek X. Z uvedeného je tedy patrné, že tento profil nelze přímo s osobou žadatele spojit. Nejsou na něm uvedeny žádné jeho jedinečné identifikační údaje, jako by bylo např. celé jeho jméno a příjmení či datum narození. Na profilu nemá ani fotografii svého obličeje, podle které by mohl být s tímto účtem případně spojován. Telefonní číslo, pod kterým má účet založen, je navíc české. Ruské státní orgány tedy nemají reálné možnosti, jak by se mohly dozvědět, že tento telegramový účet patří konkrétně žadateli.
45. Ohledně odkazu <https://t.me/frlegendsliverynationchat> žalovaný konstatoval, že se nejedná o odkaz na konkrétní linky, přes které měl jmenovaný spamovat ruské skupiny, jak žalobce b) tvrdil, ale o odkaz na skupinu FR LEGENDS LIVERY NATIONAL, resp. na úvodní stránku jejího telegramového chatu. Vzhledem k této skutečnosti, tedy že jmenovaný nedoložil deklarované linky, přes něž měl spamovat ruské skupiny, ale pouze odkaz na daný chat, nechal si správní orgán prověřit tento chat, zda se na něm žadatelem uvedené linky opravdu nacházejí. Podrobnosti jsou uvedeny v Informaci OAMP - Ruská federace - Prověření konkrétní chatové skupiny na sociální síti Telegram, ze dne 9. 3. 2023. V ní je jednak charakterizována daná chatová skupina, jednak je tam popsáno, jakým způsobem byly informace vyhledávány. Vzhledem k tvrzení žadatele ohledně jeho aktivity spamování ruských skupin bylo prověřované období stanoveno na období 24. 2. 2022 až 30. 4. 2022. Při prověření chatu byla procházena konverzace a sdílené soubory. Byly hledány výzvy k blokování ruských skupin podporujících válku na Ukrajině, linky k přihlášení se do takových skupin, výzvy k jejich blokování a jejich zahlcení. Žadatelem popisované výzvy k blokování ruských stránek a sdílení tzv. znaků zpomalujících mobilní telefony nebo stolní počítače nebyly během vyhledávání v chatu podle klíčových slov a manuálního procházení chatu nalezeny. Byly vyhledávány ekvivalenty ruských slov - blok*, výzva*, sdíl*, repos*, symbol*, teg*, zpomal*, <https://>, [://](https://) (pro sdílené linky), písmena Za V, taktéž znaky uváděné žadatelem A, □. Za předmětné období byly nalezeny dvě podobné výzvy - informace od hackerské sítě Anonymous o kybernetické válce vůči Ruské federaci ihned po začátku ruské invaze ze dne 24. 2. 2022 (viz Screenshot 2 v předmětné zprávě) a sdílený odkaz na telegramovou

skupinu bojující proti ruské propagandě ze dne 27. 4. 2022 (viz Screenshot 3 v předmětné zprávě). Na samotném odkazu <https://t.me/frleqendslivrevnationchat>, který žadatel poskytl správnímu orgánu, tedy nejsou dohledatelné žádné jím uváděné linky na ruské skupiny, na jejichž blokování/spamování se měl podílet, ani žádné výzvy k jejich blokování, rovněž tak ani žádné tzv. těžké zprávy.

46. Správní orgán v napadeném rozhodnutí konstatoval, že současná žádost o udělení mezinárodní ochrany je již druhou v pořadí. Poprvé požádala žalobkyně a) o udělení mezinárodní ochrany na území ČR dne 27. 4. 2019 pro sebe a syny a jménem nezletilé žalobkyně d) dne 14. 10. 2019. Řízení o jejich žádostech bylo vedeno pod sp. zn. OAM-410/ZA-ZA11-2019. Dne 19. 12. 2019 vydal správní orgán rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany, které nabylo právní moci dne 13. 1. 2020. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně a) žalobu k Městskému soudu v Praze. Soudní řízení ve věci bylo zastaveno usnesením č. j. 16 Az 4/2020-50 ze dne 21. 4. 2021 a usnesením č. j. 16 Az 4/2020-52 ze dne 15. 9. 2021. Pokud jde o podrobnosti obsahu a průběhu předchozího řízení ve věci žádosti o udělení mezinárodní ochrany odkázal správní orgán na spisový materiál k příslušnému správnímu řízení.
47. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádostí o udělení mezinárodní ochrany jmenovaných je obava z návratu do vlasti s ohledem na nesouhlas s válkou na Ukrajině. Žalobkyně a) se rovněž obává, že by mohla být s dětmi zbavena ruského státního občanství vzhledem k X. jejího bývalého manžela k X.
48. Správní orgán při posouzení žádostí vycházel z výpovědí žalobců a), b), z jimi doložených materiálů, z rozhodnutí o předchozích žádostech č. j. OAM-410/ZA-ZA11-ZA10-2019 ze dne 19. 12. 2019 a dále z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Ruské federaci, konkrétně vycházel z Výroční zprávy Human Rights Watch 2023 - Ruská federace ze dne 1. 3. 2023, z Informace OAMP - Ruská federace - Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 8. 3. 2023, z Informace Agentury Evropské unie pro azyl (EUAA) - Ruská federace - Zacházení s protestujícími demonstranty, novináři a ochránci lidských práv od invaze na Ukrajinu ze dne 2. 6. 2022, z Informace OAMP - Ruská federace - Situace navrátilců do Ruské federace po krátkodobém či dlouhodobém pobytu v zahraničí ze dne 31. 10. 2022, ze zprávy Mezinárodní organizace pro migraci (IOM), červenec 2022 - Přehled údajů o zemi za rok 2021 - Ruská federace a z Informace OAMP - Ruská federace - Novela zákona o občanství a odejmutí občanství ze dne 17. 2. 2023. Dále správní orgán vycházel z Informací OAMP - Ruská federace - Prověření konkrétního účtu na sociální síti Telegram ze dne 21. 2. 2023 a ze dne 14. 3. 2023 a z Informace OAMP - Ruská federace - Prověření konkrétní chatové skupiny na sociální síti Telegram ze dne 9. 3. 2023. Veškeré uvedené informace jsou součástí spisového materiálu k žádostem výše jmenovaných o udělení mezinárodní ochrany.
49. Dne 27. 3. 2023 obdržel správní orgán žádost o prodloužení lhůty k vyjádření se k podkladům řízení a předběžné vyjádření žadatelů. Žadatelé namítali, že některé zprávy předložené správním orgánem nejsou kompletní, resp. z nich byla přeložena pouze část. To se týká např. zprávy EUAA ze dne 2. 6. 2022, v níž nejsou přeloženy kapitoly 2, 3, 5 a 6, přičemž podle názoru právního zástupce může být zejména kapitola 6 pro toto řízení významná. Za druhé namítá, že žádná ze zpráv se nevěnuje pronásledování X. v dnešním Rusku. Jakožto X. rodina proto žádají, aby byl spisový materiál doplněn o informace týkající se způsobu, jakým současné Rusko zachází s X. Za třetí uvádí, že žádná ze zpráv

se nevěnuje ani situaci dětí osob, které jsou ruskými orgány dnes perzekuovány; přitom právě rodina žadatelů se s tímto pronásledováním setkala již před odchodem z Ruska v roce 2019. Žádají, aby spisový materiál byl doplněn o informace týkající se způsobu, jakým současné Rusko zachází s dětmi pronásledovaných osob, a to například na poli sociálněprávní ochrany dětí nebo na poli školství. Ve spisovém materiálu postrádají rovněž podklady pro zhodnocení míry dosavadní integrace rodiny do české společnosti, k čemuž poslední 4 roky dochází. Žádají, aby byl i tento druh informací do spisového materiálu doplněn. Jako nejasnou pak považují Informaci OAMP ze dne 9. 3. 2023 o chatu FR Legends Livery Nation. Podle žadatelů dosud opatřené podklady potvrzují obavy z pronásledování pro politické názory a pro náboženskou příslušnost.

50. K námitce vztahující se k Informaci EUAA ze dne 2. 6. 2022 správní orgán uvedl, že si pro účely vedeného správního řízení nechal vypracovat pouze překlad kapitoly č. 1 a 4 této zprávy, přičemž toto považuje v dané věci za dostačující. Správní orgán si nenechal vypracovávat překlad celé Informace EUAA, tedy všech jejích kapitol, pročez tento materiál nemůže ani poskytnout právnímu zástupci, jak tento požadoval. Kapitulu č. 6 si správní orgán přeložit nenechal, neboť ji v případě výše jmenovaných nepovažuje za relevantní. Nikdo z žadatelů není ochránce lidských práv ani lidskoprávní aktivista, správní orgán tak neshledal žádný důvod, pro který by tato kapitola mohla být ve vztahu k žadatelům významná. Co se týká námitky ohledně absence zpráv týkajících se situace X. v Rusku, správní orgán uvedl, že vypracování žádné takové speciální informace nepovažoval za potřebné. Sami žadatelé netvrdili, že by měli být v Rusku pronásledováni z důvodu své X. víry. Veškeré své obavy z návratu do Ruska směřovali ke svému nesouhlasu s ruskou vojenskou invazí na Ukrajině. Správní orgán rovněž poukázal na skutečnost, že např. ve Výroční zprávě Human Rights Watch 2023 nejsou uvedeny žádné informace o tom, že by v Rusku obecně docházelo k pronásledování X. Zpráva hovoří pouze o perzekuci členů X. hnutí X., které je v Rusku od roku 2003 zakázáno jako teroristická organizace. Správní orgán je přesvědčen, že kdyby v Ruské federaci docházelo k pronásledování všech X., jistě by o tom zpráva Human Rights Watch pojednávala. Žadatelé nepatří ke skupině X. Žalobkyně a) uvedla, že vyznávají X., zřejmě X. Pokud by skutečně existovaly nějaké zprávy hovořící o pronásledování X. v Rusku, mohl a měl je právní zástupce k řízení dotýčným doložit. Nic takového však neučinil. Správní orgán si nenechal vypracovat ani speciální zprávu týkající se zacházení s dětmi, jejichž zákonní zástupci jsou ruskými státními orgány pronásledováni, neboť to v případě dotýčným nepovažoval za nutné. Právní zástupce poukazuje na to, že se dotýční setkali s pronásledováním již před svým odchodem z Ruska v roce 2019. V tomto ohledu však odkazuje správní orgán na rozhodnutí o první žádosti o udělení mezinárodní ochrany č. j. OAM-410/ZA-ZA11-ZA10-2019 ze dne 19. 12. 2019, kterým nebyla dotýčným udělena žádná z forem mezinárodní ochrany. V tomto rozhodnutí správní orgán konstatoval a podrobně odůvodnil, že žadatelé nečelili během pobytu v Rusku azylově relevantnímu pronásledování, přičemž správní orgán neshledal, že by jim takové pronásledování hrozilo v případě návratu do Ruska. Za nezbytné pro dané řízení pak nepovažuje správní orgán ani zjišťování zvláštních informací týkajících se integrace žadatelů na území ČR. Pro rozhodnutí správního orgánu jsou dostačující informace sdělené žadatelkou a informace, kterými disponuje z evidence týkající se řízení o mezinárodní ochraně. Pokud by chtěli dotýční dokládat ke svému řízení nějaké specifické informace týkající se jejich integrace v ČR, mohli tak učinit ze své strany a zcela bez jakýchkoliv omezení. Nic takové však nedoložili.

51. Dne 28. 3. 2023 bylo správnímu orgánu doručeno od právního zástupce podání označené jako doplnění předběžného vyjádření žadatelů, ve kterém poukazuje na článek zveřejněný dne 28. 3. 2023 na serveru www.novinky.cz pod názvem „Rus dostal dva roky. Jeho dcera Máša namalovala obrázek proti válce“, viz: <https://www.novinky.cz/clanek/zahranicni-rus-dostal-dva-rokv-iego-dcera-masa-namalovala-obrazek-proti-valce-40427101>, kde je uvedeno mimo jiné i to, že dvanáctiletá dcera pana Alexeje Moskaljova skončila v dětském domově. Dle vyjádření tato zpráva podporuje obavu žadatelů, že nezletilí mohou po návratu do Ruska skončit v dětských domovech, tj. že metody sociálněprávní ochrany dětí mohou být zneužity k represí rodiny z důvodů politických názorů či z důvodu náboženského vyznání. Navrhují proto, aby správní orgán opatřil informace k tomuto tématu, dále navrhuje, aby správní orgán začlenil do spisového materiálu dostupné informace o důvodech, pro které vydal Mezinárodní trestní soud v Haagu (dále jen ICC) zatykač na ruského prezidenta Vladimíra Putina a na zmocněnkyni pro práva dětí, paní Mariji Lvovovou-Bělovovou; dle mediálních zpráv se důvody pro tento zatykač týkaly mimo jiné deportací ukrajinských dětí do Ruska, což naznačuje hrozbu odebírání dětí rodičům.
52. K danému vyjádření správní orgán uvedl, že se seznámil s navrhovaným článkem ze zpravodajského serveru [novinky.cz](http://www.novinky.cz), přičemž musí konstatovat, že se jedná o zcela konkrétní a ojedinělý případ založený na konkrétních skutečnostech nastalých v Rusku. S případem žadatelů nemá žádnou spojitost, není nijak přílehlý k jejich situaci. V článku prezentovaný příběh se týká nezletilé, která v Rusku ve škole v rámci hodiny výtvarné výchovy nakreslila protiválečný obrázek s nápisy „Ne válce“ a „Sláva Ukrajině“, pročež následně byli spolu s jejím otcem vyslýcháni ruskými bezpečnostními složkami. Její otec měl pak zveřejňovat na sociálních sítích příspěvky proti speciální vojenské operaci. Dne 28. 3. 2023 byl odsouzen za trestný čin „diskreditace“ ruské armády k trestu odnětí svobody v délce dvou let. Dne 1. 3. 2023 byl zadržen a bylo proti němu zahájeno trestní stíhání za opakovanou „diskreditaci“ ruské armády. Od 2. 3. 2023 byl v domácím vězení. Jeho dcera X. byla převezena do dětského domova. Den před vynesením rozsudku dotýčný uprchl z domácího vězení. V lednu 2023 podala komise pro záležitosti mladistvých města Jefremov žalobu na omezení rodičovských práv Moskaljova a dívčiny matky. Rodina byla vedena v „preventivním registru rodin nacházejících se ve společensky nebezpečné situaci“, neboť matka žije odděleně od rodiny a nemá zájem o dceru a otec výchovu nezvládá. Soudní řízení o zbavení rodičovských práv k X. je naplánováno na 6. dubna. Z uvedeného je tedy zcela zřejmé, že se jedná o naprosto specifickou a zcela konkrétní situaci, kterou nelze s osobami žadatelů nijak spojovat. Žadatelé se nacházejí od roku 2019 v ČR. Do Ruska se od té doby nevrátili. V Rusku nebyli nijak protirežimně aktivní. Po vypuknutí ruské vojenské invaze na Ukrajinu však nesouhlasí s politikou Ruska. Z provedeného správního řízení však nevyplývá, že by ruské státní orgány mohly o tomto jejich nesouhlasu vědět. Správní orgán neshledal, že by žalobkyni a) mohlo v případě návratu do Ruska hrozit bezprostřední nebezpečí trestního stíhání či dokonce uvěznění a zbavení rodičovských práv. Dotýcnou nelze označit za oponenta putinovského režimu. Jejím dětem tedy ani nehrozí umístění do dětského domova. K vydanému zatykači na ruského prezidenta a na zmocněnkyni pro práva dětí správní orgán uvedl, že podle zpráv České tiskové kanceláře ze dne 17. 3. 2023 s názvy „Mezinárodní trestní soud vydal zatykač na ruského prezidenta Putina“ a „Mezinárodní trestní soud vydal zatykač na Putina kvůli únosům ukrajinských dětí“, které správní orgán učinil na žádost právního zástupce součástí spisového materiálu, jsou

důvodem vydaného zatykače únosy ukrajinských dětí z okupovaných území do Ruska. V prohlášení ICC stojí, že „zločiny byly údajně na ukrajinském okupovaném území páchány nejpozději od 24. února 2022. Existují opodstatněné důvody domnívat se, že prezident Putin za ně osobně nese odpovědnost.“ Týmiž slovy okomentoval ICC i zatykač vydaný na Lvovovou-Bělovovou. Správní orgán tedy nikterak nepopírá, že vůči ukrajinským dětem došlo k těmto zločinům, nicméně ve vztahu k výše jmenovaným žadatelům nemá tato skutečnost žádnou relevanci, jejich osobní situace se toto nijak netýká. Všichni jsou ruskými státními příslušníky a zemí jejich původu je Ruská federace, kam se mohou kdykoliv navrátit. Únos do Ruska jim nehrozí.

53. Po posouzení výše uvedených tvrzení žadatelky o mezinárodní ochranu dospěl správní orgán k závěru, že tato v průběhu správního řízení neuvedla žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možno učinit závěr, že by ona nebo její nezletilé děti vyvíjely v Rusku činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu, za kterou by byly azylově relevantním způsobem pronásledovány.
54. Jmenovaná nebyla během svého pobytu v Rusku nikdy nijak politicky ani veřejně aktivní, nikdy nebyla členkou žádné politické strany ani skupiny. Neuvedla žádnou skutečnost, ze které by vyplývalo, že by v Rusku jakýmkoliv způsobem uplatňovala svá politická práva a svobody a byla z tohoto důvodu pronásledována. Takové skutečnosti netvrdila ani ve vztahu ke svým nezletilým dětem. V případě žadatelčiných nezletilých dětí bylo navíc uplatňování politických práv objektivně nemožné již s ohledem na jejich nízký věk. Její synové měli v době jejich pobytu v Rusku méně než X. let. Dcera se pak narodila až na území ČR.
55. Po provedeném správním řízení nedospěl správní orgán k závěru, že by žalobci mohli v Ruské federaci pociťovat odůvodněnou obavu z pronásledování z důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu. K uvedené obavě ze zbavení rodičovských práv k dětem správní orgán konstatoval, že jmenovaná tyto skutečnosti uváděla již v předchozím řízení ve věci mezinárodní ochrany, přičemž v současné žádosti neuvedla v této souvislosti žádné nové informace. V poskytnutí údajů naopak sdělila, že tyto skutečnosti se nijak nezměnily. V pohovoru konaném dne 24. 11. 2022 pak uvedla, že nedošlo k žádným novým skutečnostem v její věci, co se týká důvodů, pro něž v ČR poprvé požádala o mezinárodní ochranu. O ničem novém neví. Správní orgán tedy v tomto ohledu plně odkázal na své předchozí rozhodnutí č. j. OAM-410/ZA-ZA11-ZA10-2019 ze dne 19. 12. 2019, neboť nemá žádný důvod přehodnocovat své závěry v něm učiněné.
56. Stejně tak správní orgán odkázal na předchozí rozhodnutí ohledně tvrzené obavy z pronásledování z důvodu příslušnosti bývalého manžela žalobkyně a) k hnutí X. Ani v tomto ohledu se nic nezměnilo. Žalobci nikdy nepatřili k hnutí X., s touto organizací neměli nikdy nic společného, nebyli a nejsou ani v současné době zapojeni do její činnosti. Dotyční stále vyznávají X., stejně jako tomu bylo v době vydání předchozího rozhodnutí, což je v Rusku povolené, navíc X. náboženství.
57. Co se týká žadatelkou uvedené obavy ze zbavení státního občanství Ruské federace, správní orgán si nechal k této problematice vypracovat speciální zprávu s názvem Informace OAMP – Ruská federace - Novela zákona o občanství a odejmutí občanství, ze dne 17. 2. 2023. Z té jasně vyplývá, že odejmout ruské státní občanství je možné pouze osobám, které jej nabyly naturalizací, a to z jasně vymezených důvodů uvedených v článku 22 odst. 1 Federálního zákona o občanství Ruské federace. Dané skutečnosti

přítom musí být konstatovány soudem. Osobám, které nabyly ruské státní občanství narozením, ho odebrat nelze. V minulosti se sice objevily i návrhy o odebrání občanství osobám, které ho získaly narozením, nicméně žádný z nich nebyl přijat. Vzhledem ke skutečnosti, že žadatelka i její nezletilé děti nabyly státní občanství Ruské federace narozením, správní orgán považoval žadatelčinu obavu v tomto ohledu za neodůvodněnou.

58. Dále se správní orgán zabýval žadatelkou tvrzeným nesouhlasem s aktuální politikou Ruské federace a s válkou na Ukrajině a posuzoval, zda by jmenovaná mohla v této souvislosti pociťovat odůvodněný strach z pronásledování ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu v případě návratu do Ruska. Nicméně ani v této souvislosti správní orgán takovéto skutečnosti neshledal. Jmenovaná nebyla během pobytu v ČR nijak politicky ani veřejně aktivní. Neúčastnila se zde žádných veřejných protestních akcí proti ruské invazi na Ukrajině. Není aktivní na sociálních sítích, nezveřejňovala žádné své nesouhlasné názory s válkou na Ukrajině či s politikou Ruské federace na sociálních sítích nebo jinde na internetu. Svůj nesouhlas s politikou Ruska měla vyjadřovat pouze během soukromých konverzací se svými příbuznými a bývalými kolegy. Nijak veřejně ho neprezentovala. Ačkoliv se obává, že by ji rodina či kolegové mohli za její názory udat, na základě čehož by pak mohla být uvězněna, správní orgán považoval tyto žadatelčiny obavy za neopodstatněné. Z vyjádření jmenované vyplývá, že své názory prezentovala před rodinou a bývalými kolegy především bezprostředně po vypuknutí ruské vojenské invaze na Ukrajinu. Ačkoliv měly být jejich názory odlišné, jmenovaná s nimi zůstala v kontaktu i nadále. Jejich konverzace se však týká především zdraví, neboť se s nimi už nechce hádat, protože jejich názory jsou velice odlišné a oni jsou pořád stejného názoru. Podle přesvědčení správního orgánu, pokud by chtěli žadatelku její příbuzní či kolegové udat ruským státním orgánům, učinili by tak jistě okamžitě, nečekali by až do žadatelčina návratu do Ruska. Nadto by s ní jistě ukončili veškerý kontakt, pokud by ji považovali za zrádce nebo by její názory shledávali natolik závadnými. Nic z toho se však nestalo. Z žadatelčiných vyjádření jednak nevyplývá, že by ji její blízké osoby udaly, jednak ani jmenovaná nehovořila o tom, že by proti ní bylo v Rusku zahájeno trestní stíhání nebo že by se ji snažily ruské státní orgány nějak kontaktovat, např. i skrze její rodinné příslušníky žijící v Rusku. K tomu by pak dle správního orgánu velmi pravděpodobně došlo, pokud by ruské státní orgány měly nějaké informace o žadatelčině „protistátní aktivitě“. Správní orgán nepovažuje za přiměřeně pravděpodobné, že by měly žadatelku její blízké osoby udávat až po jejím návratu do Ruska, nadto když jsou s ní i nadále bez problémů v kontaktu. Dle názoru správního orgánu uvádí jmenovaná tyto své obavy z nahlášení ze strany příbuzných či kolegů zcela účelově s úmyslem vyvolat dojem nemožnosti svého návratu do Ruska. Z žadatelčiných vyjádření však správní orgán nedospěl k závěru o skutečném a bezprostředně hrozícím nebezpečí pronásledování dotyčné po jejím návratu do vlasti. Dále žalovaný poukázal na skutečnost, že jmenovaná nedoložila ke svému řízení žádné materiály, kterými by fakticky podpořila svá slova o tom, že se nějak vyjadřovala proti politice Ruska či proti válce na Ukrajině. Přítom jmenovaná uvedla, že s příbuznými a kolegy byla v kontaktu prostřednictvím sociálních sítí i písemně. Žadatelčino odůvodnění, že má v telefonu mnoho informací a musí je mazat, aby uvolnila místo, se pak jeví jako zcela zcestné. Žadatelčina konverzace měla probíhat skrze sociální síť, nikoliv SMS zprávami, které je třeba ukládat do telefonu. Konverzace v rámci sociálních sítí je přitom vázána na daný účet, profil, do telefonu jako takového se neukládá. Ke zmíněným „nesouhlasným

zprávám“, pokud by nějaké skutečně existovaly, by tedy žadatelka měla přístup po pouhém přihlášení se ke svému účtu.

59. Rovněž tak obavy z uvěznění žalobce b) považoval správní orgán za neopodstatněné. Dotyčný měl od vypuknutí konfliktu na Ukrajině dne 24. 2. 2022 po dobu následujících dvou měsíců spamovat aktivitu ruských skupin, které podporovaly válku na Ukrajině. Toto měl činit skrze své 3 účty na sociální síti Telegram, konkrétně s uživatelskými jmény X., X. a X. Všechny své telegramové profily měl navázané na česká telefonní čísla. První dva (X., X.) byly soukromé, takže se tam neukazovaly žádné informace. Tyto profily jsou navíc nyní již smazané. U profilu X. bylo dle dotyčného vidět vše, včetně telefonního čísla. Na tento profil pak jmenovaný správnímu orgánu doložil internetový odkaz, na základě něhož se správní orgán s tímto profilem seznámil a nechal si k němu vytvořit Informaci OAMP - Prověření konkrétního účtu na sociální síti Telegram. Z těchto zpráv je patrné, že jmenovaný měl tento profil ke dni 21. 2. 2023 i ke dni 14. 3. 2023 registrovaný pod telefonním číslem X. a uživatelským jménem X., resp. X. Žádné jiné informace nejsou na tomto profilu dohledatelné. Není tam uvedeno žadatelovo příjmení, jak dotyčný správnímu orgánu během pohovoru tvrdil. Jako profilovou fotografii má dotyčný obrázek X. Z uvedeného je tedy patrné, že tento profil nelze přímo s osobou výše jmenovaného žadatele spojit. Nejsou na něm uvedeny žádné jeho jedinečné identifikační údaje, jako by bylo např. celé jeho jméno i s příjmením či datum narození. Na profilu nemá ani fotografii svého obličeje, podle které by mohl být s tímto účtem případně spojován. Telefonní číslo, pod kterým má účet založen, je navíc české. Ruské státní orgány tedy nemají reálné možnosti, jak by se mohly dozvědět, že tento telegramový účet patří konkrétně žadateli.
60. Jmenovaný se obává svého uvěznění, neboť mu v souvislosti se spamováním ruských skupin měly od uživatelů těchto skupin přicházet výhrůžky, že si ho najdou a zabijí. Na účet X. měla přijít taková zpráva naposledy v dubnu 2022, na ostatní v červnu 2022. K tvrzeným výhrůžkám pak dotyčný doložil správnímu orgánu dne 16. 1. 2023 printscreen jedné konverzace. Z překladu textu vyplývá, že zpráva vulgárního obsahu pochází od uživatele jménem X., je ze dne 18. 3. (rok není uveden) a týká se Krymu. Komu konkrétně je zpráva adresována, kdo odpovídá, není z tohoto doložení zřejmé. Není tam uvedeno jméno příjemce zprávy ani telefonní číslo či jiný identifikátor. Na základě tohoto materiálu tedy nelze přímo konstatovat, že zpráva byla doručena konkrétně žalobci b). V každém případě však ze zprávy nelze usuzovat na reálné nebezpečí životu, zdraví či svobody jejího adresáta. Zpráva neobsahuje žádné výhrůžky smrti, fyzickým násilím či omezením osobní svobody, rovněž tak ani žádnou poznámku týkající se předání informací ruským státním orgánům. Oba pisatelé pak používají ke svému vyjadřování stejně hrubý jazyk. Z předmětného doložení tedy není možné usuzovat na skutečné nebezpečí životu či zdraví žadatele, ani na reálnou možnost omezení jeho osobní svobody. K takovému závěru pak správní orgán nedospěl ani na základě výpovědi dotyčného či jeho matky a dalších písemných podkladů. Jak již bylo podrobně popsáno výše, jmenovaný na sociální síti Telegram nevystupoval a nevystupuje pod takovým profilem, aby mohla být jeho osoba reálně identifikována. Výhrůžky pak měl obdržet od uživatelů z ruských skupin, tedy od soukromých osob. Nadto naposledy před více než tři čtvrtě rokem. I kdyby si tedy tyto osoby vytvořily snímky obrazovky žadatelovy aktivity (spamování), jak v pohovoru dotyčný uvedl, nemělo by to vůči němu samotnému ve skutečnosti žádný důsledek. Osoby z Ruska by nebyly schopny identifikovat jeho osobu, najít si ho a zabít, jak jmenovaný jejich výhrůžky popsal.

Jmenovaný pak nezmínil, že by mu bylo ze strany těchto osob vyhrožováno jeho nahlášením ruským státním orgánům. Nadto, i kdyby jeho aktivitu nahlásily, nebyly by schopny sdělit jeho skutečnou totožnost a ruské orgány by ji nebyly schopny dohledat ani podle uvedeného telefonního čísla, neboť to není ruské. Neexistuje tedy reálný předpoklad, že by se ruské státní orgány mohly o žadatelově aktivitě dozvědět, resp. tuto jeho aktivitu spojit konkrétně s jeho osobou. Správní orgán pak nepovažuje ani za přiměřeně pravděpodobné, že by ruské státní orgány vyhledávaly informace o žadateli a jeho aktivitě na internetu, sociálních sítích „preventivně“, bez jakéhokoliv opodstatnění. Nadto by stejně konkrétně k jeho osobě nebyly schopny reálně nic dohledat, když jmenovaný na svých telegramových profilech neměl nikdy uvedeny žádné své jedinečné identifikační údaje (např. celé jméno i s příjmením, datum narození apod.), na základě kterých by ho mohly skutečně najít, ani neměl profil veden pod ruským telefonním číslem, které by teoreticky mohly s jeho osobou spojit. Správní orgán s odkazem na jemu známé informace ohledně fungování sociální aplikace Telegram (informace jsou dostupné rovněž na oficiálních webových stránkách Telegramu www.telegram.org) dodává, že kontaktovat někoho přes Telegram lze pouze v případě, kdy člověk zná telefonní číslo takového uživatele Telegramu, nebo jsou oba členy stejné skupiny, nebo pokud má uživatel nastaveno veřejné uživatelské jméno a druhá osoba toto uživatelské jméno zná. Přitom ovšem člověk na Telegramu nemusí mít nastaveno žádné uživatelské jméno. A i když uživatelé potřebují k vytvoření účtu na Telegramu telefonní číslo, tak toto číslo nemusí zůstat s účtem propojené. Pokud si pak člověk smaže svůj telegramový účet, jsou ze systému vymazána všechna data (všechny zprávy, skupiny a kontakty spojené s účtem). Podrobně viz <https://www.telegaram.Org/faq#q-who-can-contact-me>. Existuje tedy spousta možností, jak člověk může svoji aktivitu na Telegramu ošetřit, aby pro něj byla bezpečná. Jinou formu aktivity než spamování ruských „proválečných“ skupin žalobce b) nevykonával.

61. Na jiných sociálních sítích kromě Telegramu aktivní nebyl, veřejně nepublikoval žádné své autorské příspěvky, ani žádné příspěvky proti válce na Ukrajině nebo proti Rusku neúčastnil se veřejných protestních akcí proti ruské vojenské invazi na Ukrajině, ani obecně proti politice Ruské federace. Měl pouze pomáhat spolužákům ve škole. V tomto případě se však jednalo o zcela privátní činnost, o níž neexistují žádné veřejně dohledatelné informace, důkazy. V tomto smyslu mu tedy žádné nebezpečí nehrozí.
62. Dle názoru správního orgánu z vyjádření jmenovaného jasně vyplývá, že jej nelze považovat za nijak významného aktivistu v boji proti válce na Ukrajině. Dotyčný měl pouze blokovat, spamovat soukromé ruské skupiny, chaty po dobu dvou měsíců od vypuknutí konfliktu na Ukrajině. Poté v této aktivitě ustal. Ve svých vyjádřeních se přitom odolával na rozbitý telefon a skutečnost, že na tuto aktivitu zapomněl. Nakonec přiznal, že se na to tzv. „vykašlal“. Toto jednání dle názoru správního orgánu nesvědčí o nijak zarputilém přesvědčení dotyčného „bojovat proti ruské propagandě války“. Svoji „protiruskou aktivitu“ pak jmenovaný nebyl schopen nijak fakticky doložit. A ačkoliv jmenovaný za tímto účelem zaslal správnímu orgánu linky na profil X. na Telegramu a skupinu, přes niž měl spamovat ruské skupiny, z těchto doložení žádná žadatelova faktická aktivita proti ruským skupinám nevyplývá, jak bylo podrobně popsáno výše (viz Informace OAMP - Ruská federace - Prověření konkrétního účtu na sociální síti Telegram, ze dne 21. 2. 2023 a ze dne 14. 3. 2023 a Informace OAMP - Ruská federace - Prověření konkrétní chatové skupiny na sociální síti Telegram, ze dne 9. 3. 2023).

63. K žadateli tvrzené neexistenci svobody slova a potlačování protestů v Rusku správní orgán uvedl, že nepopírá, že v Rusku panuje v posledních letech problematická situace ohledně vyjadřování názorů, které nemají podporu ze strany oficiálních míst, dochází k omezování svobody slova a shromažďování, ke správním a trestním stíháním osob za porušení zákonů, zintenzivnila se cenzura. Důvody pro poskytnutí mezinárodní ochrany jsou zákonem přesně vymezeny, jsou poměrně úzké a nepokrývají celou škálu porušení lidských práv tak, jak jsou v různých listinách a chartách tato práva uznávána. Samo řízení o udělení mezinárodní ochrany není ani řízením o tom, zda stát, ze kterého žadatel pochází, je schopen plnohodnotně a zcela bezesbytku zajistit ochranu jednotlivců proti jednání odporujícím zákonům dané země, ale o tom, zda žadatel splňuje předpoklady pro udělení mezinárodní ochrany.
64. Informace Agentury Evropské unie pro azyl (EUAA) ze dne 2. 6. 2022 v kapitole Zacházení s protestujícími demonstranty, novináři a ochránci lidských práv od invaze na Ukrajinu se pak věnuje konkrétně protestům proti válce na Ukrajině a zacházení s protestujícími demonstranty a odpůrci války ze strany ruských úřadů. Popisuje, že protiválečné protesty začaly ve městech po celém Rusku probíhat od počátku invaze na Ukrajinu, která byla zahájena dne 24. 2. 2022, a to v nejrůznější podobě (demonstrace prováděné jednou osobou, hromadné demonstrace, spontánně zorganizované manifestace nebo jednotlivé činy, např. nošení protiválečných symbolů nebo umísťování protiválečných hesel na oděv a tašky). Je zde popsána reakce ze strany ruských státních představitelů, taktéž jsou zde vyjmenovány příklady potíží, kterým měli být aktivisté vystaveni, jako urážky a pokreslení dveří od bytu písmenem „Z“ ze strany neznámých osob, oficiální varování a návštěvy příslušníků bezpečnostních složek, domovní prohlídky, propuštění z pracovních pozic učitelů či z pozic ve státních sdělovacích prostředcích. Informace, které mohou vést ke stíhání podle novelizované legislativy, pak získávají ruské orgány vynucující dodržování zákonů, např. Federální bezpečnostní služba (FSB) nebo protiextremistické oddělení (Centrum Ej) „monitorováním sociálních médií“, některá řízení byla zahájena na základě „tipů od znepokojených občanů“. Zpráva hovoří o četných případech zatčení a vzetí do vazby, k nimž došlo během protiválečných manifestací a shromažďování. Podle zpráv nevládní organizace OVD-Info bylo za období od 24. 2. do 2. 3. 2022 po celé zemi vzato do vazby 6 835 lidí. Ke dni 2. 6. 2022 činil počet zadržených osob kvůli účasti na protiválečných aktivitách 15 446. Zpráva zmiňuje také případy násilí ze strany policistů vůči lidem účastnícím se protestů, špatné zacházení a bití na policejních odděleních. Dále zpráva vyjmenovává konkrétní paragrafy zákona o správních deliktech, na základě kterých byli demonstrující obviněni, uložené tresty (především pokuty), počty případů a soudních řízení. Zmiňuje rovněž případy, kdy soud první instance zamítl žalobu proti obžalovaným „údajným aktivistům“, nebo kdy soud vyšší instance zrušil rozhodnutí soudu první instance (jak co se týká výroku o vině, tak i uloženého trestu). Stejně tak jsou vyjmenovány případy trestního stíhání s uvedením konkrétních paragrafů trestního zákoníku, počtem případů a uložených sankcí.
65. Správní orgán nikterak nezpochybnil, že osoby vyjadřující veřejně svůj nesouhlas s ruskou invazí na Ukrajině mohou v Rusku čelit správnímu řízení (účastníci protestů), či dokonce trestnímu stíhání (násilné protesty, výzvy k extremismu, zveřejňování „nepravdivých informací o válce na Ukrajině“ na sociálních sítích), v konkrétním případě výše jmenovaných žadatelů však správní orgán takovéto riziko neshledal. Jmenování se v Rusku nacházeli naposledy v roce 2019. Žádného protestu se v zemi tedy neúčastnili. Po celou dobu trvající ruské invaze na Ukrajině pobývají dotyční v ČR. Ani zde se však

žádné protestní akce ani jeden z nich nezúčastnil. Žalobkyně a) pak nebyla ani jinak veřejně aktivní, nevyjadřovala své nesouhlasné názory s válkou na Ukrajině či s jednáním ruského režimu nijak veřejně, nebyla aktivní na sociálních sítích. Svůj nesouhlas měla vyjadřovat pouze během soukromé komunikace se svými příbuznými a bývalými kolegy. V tomto ohledu však neshledal správní orgán pro žadatelku žádné skutečné riziko, neboť dotyčná je s těmito osobami stále v kontaktu. Kdyby ji tyto osoby chtěly nahlásit ruským státním orgánům, jistě by tak již učinily, rovněž by s ní ukončily kontakt, pokud by ji považovaly za zrádce. Jmenovaná rovněž nehovořila o tom, že by proti její osobě bylo v Rusku zahájeno trestní či správní řízení, nebo že by byla kontaktována ruskými bezpečnostními složkami. K tomu by dozajista došlo, pokud by byla její osoba nahlášena ruským státním orgánům jako zrádce či někdo, kdo šíří falešné zprávy o jednání Ruské federace. Nezletilý žalobce b) měl pak v období února až dubna 2022 přes sociální aplikaci Telegram vyvíjet aktivitu na spamování ruských skupin podporujících válku na Ukrajině. Jak však bylo zjištěno, činil tak na základě telegramových účtů, které nelze s jeho osobou přímo spojit. Tyto účty neobsahovaly a neobsahují jeho identifikační údaje, které by mohly vést k jeho ztotožnění. Jmenovaný pak v rámci své aktivity na sociální síti Telegram nezveřejňoval žádné své autorské příspěvky, žádné příspěvky proti válce na Ukrajině nebo obecně proti Rusku.

66. Vzhledem k charakteru a intenzitě vyjadřování nesouhlasu výše jmenovaných žadatelů s ruskou invazí na Ukrajině, kdy o tomto nesouhlasu nejsou k osobám žadatelů přímo dohledatelné žádné důkazy, není možno v případě dotyčných hovořit o odůvodněné obavě z pronásledování v případě jejich návratu do vlasti. Správní orgán tak neshledal existenci žádných objektivních důvodů, pro které by měli mít dotyční s ohledem na probíhající ruskou invazi na Ukrajině s ruskými bezpečnostními složkami jakékoliv potíže. Takovou aktivitu, aby se měli dostat do sféry pozornosti ruských státních orgánů, aby pro ně měli představovat zájmové osoby, jmenovaní nevyvíjeli. Nelze je označit za horlivé politické aktivisty, za veřejně známé osobnosti či za někoho, kdo by aktivně vystupoval proti ruskému politickému režimu či kritizoval jednání ruských politických představitelů. Dotyční nejsou osobami, na které by měly ruské bezpečnostní složky důvod se více zaměřit a snažit se je po návratu do vlasti nějak postihovat.
67. Skutečnost bezpečného návratu výše jmenovaných do vlasti pak potvrzuje i Informace OAMP - Situace navrátilců do Ruské federace po krátkodobém či dlouhodobém pobytu v zahraničí, ze dne 31. 10. 2022, z níž vyplývá, že občané Ruské federace navracející se do země svého původu nečelí všeobecně žádným problémům. Problémům mohou být vystaveni aktivisté nebo specificky pracovníci v IT, kteří odjeli bezprostředně po 24. 2. 2022. *„Navracející se ruští občané, kteří se neřadí mezi místně nebo celostátně známé aktivisty, novináře, bloggery apod., nečelí podle zdrojů zvýšeným kontrolám ať již bezprostředně na hranicích nebo posléze na území. Neexistují informace, že by byli lidé, kteří se vrací po dlouhodobém pobytu ze zahraničí systematicky vyslýcháni, nicméně u zvláštních profilů, např. aktivisté, novináři, bloggeři apod., se takové případy objevily. Výše uvedené kategorie veřejně aktivních osob na hranicích mohou čelit například doptáváním, resp. neformálnímu pohovoru. Cílem bezpečnostních složek je často sběr informace.“* (...) *„Další skupinou, která na hranicích čelí případnému doptáváním, jsou pracovníci v IT sektoru. Ruské bezpečnostní složky nemají seznam pracovníků v IT a jejich identifikace se děje podle vnějších znaků, např. tričko, mikina apod. Na hranicích jsou podle anekdotických vyjádření doptáváni, např. na důvody odjezdu, zda jsou patrioty apod., a čelí žádostem o nahlédnutí do svých mobilních telefonů. Na rozdíl od aktivistů často neznají pravomoci bezpečnostních*

složek, např. nevědí, že mohou odmítnout ukázat mobilní telefon. Ovšem úřady nepostupovaly vůči této kategorii dále nebo systematicky.“ Žadatelé však nepatří ani do jedné z výše vyjmenovaných kategorií osob, které mohou být v případě návratu do Ruska potencionálně vystaveny zvýšenému zájmu bezpečnostních složek, v jejich případě tak nelze dospět k závěru o odůvodněné obavě z pronásledování v případě návratu do Ruska.

68. S odkazem na vše výše uvedené pak správní orgán neshledal ani reálné a bezprostřední riziko odebrání rodičovských práv žadatelce a umístění dětí do dětského domova po jejich návratu do Ruska v souvislosti s jejich nesouhlasem s ruskou agresí na Ukrajině.
69. Správní orgán zopakoval, že žalobkyně a) nebyla během pobytu v ČR nikdy nijak veřejně aktivní, neúčastnila se zde žádných veřejných protestních akcí proti jednání ruského režimu, nebyla nijak aktivní v internetovém prostředí, na sociálních sítích. Její syn měl být aktivní na Telegramu a spamovat ruské „proválečné“ soukromé telegramové skupiny pouze na začátku války, resp. do dubna 2022, poté této aktivity zanechal. Dle názoru správního orgánu tak není objektivní předpoklad, že by měli být protirežimně aktivní po svém návratu do Ruska, když takovou aktivitu nevyvíjeli ani během „bezpečného“ pobytu v ČR. Správní orgán uzavřel, že mezinárodní ochrana ve smyslu zákona o azylu je právním institutem zcela výjimečným, jehož smyslem je poskytnout žadateli ochranu, nikoliv však ochranu před jakýmkoliv negativními jevy v zemi jeho původu, nýbrž jen z důvodů upravených v zákoně o azylu. Mezinárodní ochranu ve formě azylu dle zákona o azylu lze v souladu s příslušnými ustanoveními tohoto zákona tedy udělit pouze osobě, která byla v zemi své státní příslušnosti pronásledována ze strany tamních státních orgánů pro své politické aktivity, rasu, národnost, pohlaví, náboženství či příslušnost k určité sociální skupině, nebo se takového pronásledování odůvodněně obává v případě svého návratu do země své státní příslušnosti. V případě dotyčných však na pozadí veškerých dostupných informací správní orgán takové skutečnosti, které by byly důvodné pro udělení azylu dle § 12 písm. b) zákona o azylu, neshledal.
70. Správní orgán se dále v souvislosti se zvažováním podmínek pro udělení humanitárního azylu zabýval zejména rodinnou, sociální a ekonomickou situací žadatelů a přihlédl i k jejich věku a zdravotnímu stavu. Na základě provedeného správního řízení však nevyplynul žádný zvláštního zřetele hodný důvod pro udělení azylu podle § 14 zákona o azylu. Žalobkyně a) je dospělou, plně svéprávnou a práceschopnou osobou, její zdravotní stav je dobrý. Rovněž zdravotní stav dětí je dobrý. Nemají žádná zdravotní omezení ani zvláštní potřeby. Na území ČR žijí žadatelé sami, nemají zde žádné další příbuzné nebo jiné blízké vazby. Jejich rodinní příslušníci žijí v Rusku, tedy jak X. žalobkyně a) a otec její nezletilé dcery, tak i otec dvou synů, taktéž rodiče žalobkyně a) a její X. S rodinou jsou v kontaktu. Správní orgán tak neshledal žádnou objektivní překážku, která by mohla dotyčným bránit ve vycestování z ČR a v jejich návratu do Ruska. V případě návratu do Ruska tam budou mít dostatečné rodinné zázemí. Jmenovaná je schopna zabezpečovat sebe a své děti i na území ČR, kde nemá žádné další příbuzné, kteří by jí poskytovali pomoc. Správní orgán dovodil, že není žádný důvod, proč by se dotyčná o své děti nedokázala postarat i na území Ruské federace. Žadatelé jsou ruskými státními příslušníky a v případě jejich odjezdu do Ruské federace tam budou mít stejná práva jako kterýkoliv jiný občan této země.
71. Správní orgán odkázal na Zprávu IOM - Přehled údajů o zemi za rok 2021 - Ruská federace, z července 2022, dle které nejsou navrátilci považováni za speciální kategorii

obyvatel ani za ohrožené osoby, ze systému sociálního zabezpečení a sociální péče mohou čerpat stejné výhody jako kterýkoliv občan Ruské federace, je jim garantován přístup ke zdravotní péči. Střediska pro zaměstnanost nacházející se ve všech regionech po celé zemi poskytují různé druhy pomoci při hledání zaměstnání, osoba může být zaevidována jako nezaměstnaná a může požádat o podporu v nezaměstnanosti, má též právo navštěvovat bezplatné odborné školicí kurzy pro zvýšení své kvalifikace. Dostupné jsou také soukromé školy, soukromá školicí centra a instituce poskytující placené služby. Dotyčná by mohla čerpat rovněž rodinné dávky vzhledem ke skutečnosti, že jako rodina se třemi dětmi spadá v rámci systému sociální péče do tzv. ohrožené skupiny. Ve všech regionech Ruské federace je dostupný značný počet bytů a domů k pronajmutí. Každé dítě má právo na předškolní a školní vzdělání. Školky jsou dostupné zdarma, ale některé služby jsou poskytovány za úplatu, například péče o dítě a dohled nad dítětem. Vzdělávání na středních školách je zdarma. Školy mohou nabízet další služby za poplatek. Existují zde také soukromé školy a školky. V Ruské federaci existují státem financované i soukromé instituce vyššího vzdělávání. Výsledky závěrečných státních zkoušek mají vliv na přijetí na instituce vyššího vzdělávání (univerzity, instituty, akademie). Ti, kteří obdrží lepší známky, jsou přijati do programů vyššího vzdělávání zdarma. Výsledky interních zkoušek rozhodují o případném měsíčním příspěvku pobíraném studentem (stipendium). Správní orgán uzavřel, že humanitární azyl je udělován pouze za výjimečných okolností v případech, kdy nebyl shledán důvod pro udělení azylu dle § 12 a kdy by bylo zcela „nehumánní“ azyl neudělit, v případě žadatelů však na základě všeho výše uvedeného správní orgán takové skutečnosti neshledal.

72. K doplňkové ochraně žalovaný uvedl, že žadatelé neuvedli a ani správní orgán nenalezl žádné skutečnosti, na základě kterých by mohla žadatelům hrozit v případě návratu do vlasti vážná újma uložením nebo vykonáním trestu smrti. Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda žadatelům hrozí v případě vycestování do Ruské federace nebezpečí mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání. Znění tohoto zákonného ustanovení bylo přejato z článku 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv, při interpretaci pojmu „nelidské nebo ponižující zacházení či trest“, vycházel proto správní orgán z rozsudků Evropského soudu pro lidská práva. Z jeho judikatury mj. vyplývá, že pouhá možnost špatného zacházení nemá sama o sobě za následek porušení článku 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv. Aby bylo možné pokládat trest za „ponižující“ a aplikovat na něj článek 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv, musí ponižení a pokoření, které jej provázejí, dosáhnout mimořádného stupně úrovně, jejíž ohodnocení závisí na souhrnu všech okolností případu. Správní orgán však k takovému závěru v tomto případě nedospěl. Nebezpečí mučení, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestu musí být reálně a bezprostředně hrozící, nejde o případ, kdy vůbec nastat nemusí, či může nastat jedině v případě přidružení se jiných okolností nebo skutečností, které dosud nelze předjímat. Zpravidla tedy žadatel musí předložit nějaké zvláštní rizikové faktory týkající se konkrétně jeho osoby, které odkazují přímo k závěru, že v konkrétním případě návratu žadatele do země jeho původu či místa trvalého bydliště nastane v jeho případě reálné, skutečné a bezprostřední nebezpečí „nelidského nebo ponižujícího zacházení či trestu“. K tomu je nutné podotknout, že samotná špatná obecná situace v cílové zemi zpravidla pro shledání existence reálného nebezpečí nestačí a tvrzení žadatele by měla korespondovat s informací o zemi původu. Byť např. z Výroční zprávy Human Rights Watch 2023 vyplývá, že v Ruské federaci panuje

problematická situace v oblasti ochrany lidských práv, nelze obecně vyvozovat, že všichni obyvatelé této země jsou vystaveni skutečnému nebezpečí mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání ve smyslu zákona o azylu či mezinárodních právních předpisů týkajících se uprchlictví. Každá podaná žádost o mezinárodní ochranu musí být posuzována individuálně, na základě žadatelem uvedených skutečností a na pozadí informací z nezávislých a objektivních zdrojů. Žadatelé v průběhu správního řízení neuvedli skutečnosti, které by mohly v jejich případě nasvědčovat možnosti vzniku skutečného nebezpečí vážné újmy podle § 14a odst. 1 a 2 písm. b) zákona o azylu, tedy nebezpečí mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání, při jejich návratu do vlasti.

73. Svoji neochotu návratu do Ruska odůvodňují žalobci nesouhlasem s ruskou vojenskou invazí na Ukrajině a obavou z možného trestního stíhání a uvěznění v případě návratu do Ruska vzhledem k aktuální situaci panující v Rusku, kde není možnost vyjadřovat svobodně svůj názor bez možného rizika postihu. Co se týká zhodnocení bezpečného návratu žadatelů do vlasti s ohledem na aktuální situaci panující v Rusku od vypuknutí invaze na Ukrajinu dne 24. 2. 2022 a potlačování projevů nesouhlasu s touto ruskou agresí ze strany ruských státních orgánů, správní orgán konstatoval, že v tomto ohledu neshledal ve vztahu k žadatelům reálnou hrozbu skutečného a bezprostředního nebezpečí mučení, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání po jejich návratu do vlasti. Správní orgán předně uvádí, že jmenovaní se na území Ruské federace nacházeli naposledy v dubnu 2019. Po celou dobu trvající ruské invaze na Ukrajině pobývají v ČR. Jak již bylo vysvětleno, o nesouhlasu žalobkyně a) s ruskou vojenskou invazí na Ukrajině neexistují žádné důkazy, žádné veřejně dohledatelné informace. Jmenovaná nebyla během pobytu v ČR nijak politicky ani veřejně aktivní, nijak „protiválečně“ se zde neangážovala, nezúčastnila se žádných veřejných protestních akcí proti válce na Ukrajině nebo proti jednání ruského režimu. Nebyla a není aktivní ani v online prostoru, na sociálních sítích. Svůj nesouhlas s politikou Ruska vůči Ukrajině měla vyjadřovat pouze v rámci soukromých konverzací vedených s rodinnými příslušníky a bývalými kolegy. Ačkoliv se jmenovaná obává, že by ji rodina či kolegové mohli za její názory udat, na základě čehož by pak mohla být uvězněna, správní orgán považoval tyto obavy za neopodstatněné. Z vyjádření jmenované vyplývá, že své názory prezentovala před rodinou a bývalými kolegy především bezprostředně po vypuknutí ruské vojenské invaze na Ukrajinu, a přestože měly být jejich názory odlišné, jmenovaná s nimi zůstala v kontaktu i nadále. Podle přesvědčení správního orgánu, pokud by chtěli žadatelku její příbuzní či kolegové udat ruským státním orgánům, učinili by tak okamžitě, nečekali by až do žadatelčina návratu do Ruska, nadto by s ní jistě ukončili veškerý kontakt, pokud by ji považovali za zrádce. Nic z toho se však nestalo. Z žadatelčiných vyjádření nevyplývá, že by ji její blízké osoby udaly, nebylo proti ní v Rusku zahájeno trestní stíhání, ruské státní orgány se jí nesnažily nějak kontaktovat, např. i skrze její rodinné příslušníky žijící v Rusku. K tomu by pak s největší pravděpodobností došlo, pokud by ruské státní orgány měly nějaké informace o žadatelčině „protistátní aktivitě“. Správní orgán nepovažoval za přiměřeně pravděpodobné, že by měly žadatelku její blízké osoby udávat až po jejím návratu do Ruska, nadto když jsou s ní i nadále bez problémů v kontaktu. Dle názoru správního orgánu uvádí jmenovaná tyto své obavy z nahlášení ze strany příbuzných či kolegů zcela účelově s úmyslem vyvolat dojem hrozícího nebezpečí. Z žadatelčiných vyjádření však správní orgán nedospěl k závěru o skutečném a bezprostředně hrozícím nebezpečí vážné újmy podle § 14a odst. 2 písm. b) zákona o

azyly. Dále správní orgán zopakoval, že jmenovaná nedoložila ke svému řízení žádné materiály, kterými by fakticky podpořila svá slova o tom, že se nějak vyjadřovala proti politice Ruska či proti válce na Ukrajině. Přitom jmenovaná uvedla, že s příbuznými a kolegy byla v kontaktu prostřednictvím sociálních sítí i písemně. Žadatelčino odůvodnění, že má v telefonu mnoho informací a musí je mazat, aby uvolnila místo, se pak jeví jako zcela zcestné, neboť konverzace měla probíhat skrze sociální sítě, nikoliv SMS zprávami, které je třeba ukládat do telefonu. Konverzace v rámci sociálních sítí je přitom vázána na daný účet, profil, do telefonu se neukládá. Ke zmíněným „nesouhlasným zprávám“, pokud by nějaké skutečně existovaly, by tedy žadatelka měla přístup po pouhém přihlášení se ke svému účtu. Vzhledem ke skutečnosti, že jmenovaná nevyjadřovala svůj nesouhlas s válkou na Ukrajině nijak ve veřejném prostoru, považuje správní orgán za značně nepravděpodobné, že by jej měla veřejně projevovat po svém návratu do Ruska.

74. Rovněž ani v případě nezletilého žalobce b) neshledal správní orgán takové skutečnosti, na jejichž základě by bylo možno dospět k závěru, že dotyčný bude po svém návratu do Ruska vystaven skutečně hrozícímu nebezpečí mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání. Jak již bylo konstatováno, o tvrzené aktivitě na sociální síti Telegram nejsou veřejně dohledatelné žádné důkazy. Jmenovaný nevystupoval v rámci svých profilů na Telegramu pod svým skutečným jménem, jeho profily nelze s jeho osobou nijak spojit. I svůj soukromý telegramový účet má dotyčný veden pouze pod uživatelským jménem X., resp. X. a telefonním číslem X. Žádné jiné informace nejsou na tomto profilu dohledatelné. Nejsou tam uvedeny žádné identifikační údaje, na základě kterých by bylo možno žadatele ztotožnit. Nemá tam uvedeno celé jméno i s příjmením, ani datum narození, nemá jako profilový obrázek svoji vlastní fotografii. Telefonní číslo, pod kterým má účet založen, je české. Ruské státní orgány tedy nemají reálné možnosti, jak by se mohly dozvědět, že tento telegramový účet patří konkrétně žadateli. Své obavy z návratu do vlasti spojoval jmenovaný s výhružkami neznámých osob - uživatelů ruských telegramových skupin podporujících válku na Ukrajině, jejichž činnost měl spamovat. Měli mu vyhrožovat, že si ho najdou a zabijí. Na účet žalobce b) měla přijít taková zpráva naposledy v dubnu 2022, na ostatní v červnu 2022. K tomuto tvrzení doložil žadatel printscreen jedné konverzace, podrobně viz výše. Na základě překladu tohoto materiálu nelze konstatovat, že zpráva byla doručena žalobci b), dále není možno ze zprávy usuzovat na reálné nebezpečí životu, zdraví či svobody jejího adresáta. Zpráva neobsahuje žádné výhrůžky smrti, fyzickým násilím či omezením osobní svobody, rovněž tak ani žádnou poznámku týkající se předání informací ruským státním orgánům. Z tohoto důkazu nelze dovodit skutečné nebezpečí životu či zdraví, ani reálnou možnost omezení jeho osobní svobody. K takovému závěru pak správní orgán nedospěl ani na základě výpovědi dotyčného či jeho matky a dalších doložených listin. I kdyby si vyhrožující osoby vytvořily snímky obrazovky žadatelovy aktivity (spamování), jak v pohovoru dotyčný uvedl, nemělo by to vůči němu samotnému ve skutečnosti žádný důsledek. Vyhrožující osoby ani státní ruské orgány by nebyly schopny identifikovat jeho osobu. Neexistuje tedy reálný předpoklad, že by se ruské státní orgány mohly o žadatelově aktivitě dozvědět, resp. tuto jeho aktivitu spojit konkrétně s jeho osobou.
75. Správní orgán nepovažoval ani za přiměřeně pravděpodobné, že by ruské státní orgány vyhledávaly informace o žadateli a jeho aktivitě na internetu, sociálních sítích „preventivně“, bez jakéhokoli opodstatnění. Nadto by k jeho osobě nebyly schopny reálně nic dohledat, když jmenovaný na svých telegramových profilech neměl nikdy

uvedeny žádné své identifikační údaje. Jinou formu aktivity než spamování ruských „proválečných“ skupin nezletilý nevykonával. Na jiných sociálních sítích kromě Telegramu aktivní nebyl. Nikdy veřejně nepublikoval žádné své autorské příspěvky ani žádné příspěvky proti válce na Ukrajině nebo proti Rusku. Nikdy se neúčastnil veřejných protestních akcí proti ruské vojenské invazi na Ukrajině, ani obecně proti politice Ruské federace. Měl pouze pomáhat spolužákům ve škole. V tomto případě se však jednalo o činnost, o níž neexistují žádné veřejně dohledatelné informace, důkazy. V tomto smyslu mu tedy žádné nebezpečí nehrozí.

76. Dle názoru správního orgánu z vyjádření žalobce b) jasně vyplývá, že jej nelze považovat za významného aktivistu v boji proti válce na Ukrajině. Dotyčný měl pouze blokovat, spamovat soukromé ruské skupiny, chaty po dobu dvou měsíců od vypuknutí konfliktu na Ukrajině. Poté v této aktivitě ustal, neboť se mu rozbil telefon a na tuto aktivitu zapomněl. Toto jednání nesvědčí o nijak zarputilém přesvědčení dotyčného „bojovat proti ruské propagandě války“. Svoji „protiruskou aktivitu“ pak jmenovaný nebyl schopen nijak fakticky doložit. A ačkoliv jmenovaný za tímto účelem zaslal správnímu orgánu linky na jeho profil X. na Telegramu a skupinu, přes niž měl spamovat ruské skupiny, z těchto doložení žádná žadatelova faktická aktivita proti ruským skupinám nevyplývá (viz Informace OAMP - Ruská federace - Prověření konkrétního účtu na sociální síti Telegram, ze dne 21. 2. 2023 a ze dne 14. 3. 2023 a Informace OAMP - Ruská federace - Prověření konkrétní chatové skupiny na sociální síti Telegram, ze dne 9. 3. 2023). Vzhledem k charakteru a intenzitě žadatelem tvrzené „protiválečné aktivity“, kterou měl vykonávat naposledy v dubnu 2022, nepovažoval správní orgán za přiměřeně pravděpodobné, že by se měl dotyčný nějak „protiválečné“ angažovat, vyjadřovat veřejně svůj nesouhlas s válkou na Ukrajině nebo s jednáním ruského režimu po svém návratu do Ruska.
77. Závěrem správní orgán uvedl, že nepopírá, že v Rusku panuje v posledních letech problematická situace ohledně vyjadřování názorů, které nemají podporu ze strany oficiálních míst, dochází k omezování svobody slova a shromažďování, ke správním a trestním stíháním osob za porušení zákonů. Správní orgán nezpochybil, že osoby vyjadřující veřejně svůj nesouhlas s ruskou invazí na Ukrajině mohou v Rusku čelit správnímu řízení či dokonce trestnímu stíhání, v případě výše žadatelů však k ničemu takovému nedošlo a není ani reálný předpoklad, že by k něčemu takovému mělo dojít po jejich návratu do Ruska. Jmenovaní nevyvíjeli takovou aktivitu, aby se měli dostat do sféry pozornosti ruských státních orgánů, aby pro ně měli představovat zájmové osoby. O jejich „protiválečných názorech“ nejsou žádné veřejně dostupné informace. Nelze je označit za horlivé politické aktivisty, za veřejně známé osobnosti či za někoho, kdo by aktivně vystupoval proti ruskému politickému režimu či kritizoval jednání ruských politických představitelů. Skutečnost bezpečného návratu potvrzuje i Informace OAMP - Situace navrátilců do Ruské federace po krátkodobém či dlouhodobém pobytu v zahraničí, ze dne 31. 10. 2022, z níž vyplývá, že občané Ruské federace navracející se do země svého původu nečelí všeobecně žádným problémům (s výjimkami popsány výše). V případě dotyčných nelze dospět k závěru, že by měli být po svém návratu do Ruska vystaveni jakýmkoliv potížím, natož pak mučení, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání.

78. S odkazem na vše výše uvedené pak správní orgán neshledal ani skutečné a bezprostředně hrozící riziko odebrání rodičovských práv žadatelce a umístění jejich nezletilých dětí do dětského domova v souvislosti s nesouhlasem s ruskou agresí na Ukrajině.
79. Riziko vystavení žadatelů bezprostřednímu a skutečnému nebezpečí vážné újmy dle § 14a odst. 1 a 2 písm. b) zákona o azylu pak správní orgán neshledal ani ve vztahu k tvrzené obavě z pronásledování žadatelů z důvodu náboženství (X. a příslušnost bývalého manžela žadatelky k hnutí X.). V tomto ohledu odkázal správní orgán na své odůvodnění uvedené v části tohoto rozhodnutí věnující se azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu, kde již konstatoval, že v této souvislosti nebyly v aktuálně vedeném řízení sděleny žádné nové skutečnosti, které by mohly vést správní orgán k přehodnocení jeho závěrů učiněných v rozhodnutí o první žádosti č. j. OAM-410/ZA-ZA11-ZA10-2019 ze dne 19. 12. 2019. S ohledem na obavu ze zbavení rodičovských práv k dětem žadatelka uvedla, že se daná situace oproti prvnímu řízení ve věci mezinárodní ochrany nijak nezměnila, nedošlo k žádným novým skutečnostem. Ani v ohledu náboženské víry žadatelů se nic nezměnilo. Dotyční stále vyznávají X. (dá se říci, že X.), což je v Rusku povolené, navíc X. náboženství. Žadatelé nikdy nepatřily k hnutí X., s touto organizací neměli nikdy nic společného, nebyli a nejsou ani v současné době zapojeni do její činnosti. Závěrem odkázal správní orgán na Zprávu IOM z července 2022 - Přehled údajů o zemi za rok 2021 - Ruská federace, z níž vyplývá, že navrátilci nejsou považováni za speciální kategorii obyvatel ani za ohrožené osoby, ze systému sociálního zabezpečení a sociální péče mohou čerpat stejné výhody jako kterýkoliv občan Ruské federace, je jim garantován přístup ke zdravotní péči, je jim poskytována pomoc při hledání zaměstnání, podpora v nezaměstnanosti, bezplatné odborné školicí kurzy pro zvýšení své kvalifikace, je možnost čerpat rodinné dávky, je dostupný značný počet bytů a domů k pronajmutí, každé dítě má právo na předškolní a školní vzdělání, školky a školy jsou většinou zdarma.
80. Správní orgán posuzoval také otázku, zda jim v případě návratu do země původu nehrozí vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu. Z výše uvedených informačních zdrojů je správnímu orgánu známo, že v Ruské federaci neprobíhá takový ozbrojený konflikt, jehož důsledky by bylo možno pokládat ve vztahu k žadatelům za vážnou újmu podle zákona o azylu. Za takový konflikt nelze považovat ani válečný konflikt na Ukrajině, jehož je od konce února 2022 Ruská federace přímým aktérem. Z veřejně dostupných sdělovacích prostředků je zřejmé, že tento konflikt ve své otevřené formě neprobíhá na území Ruské federace. Informace OAMP - Bezpečnostní apolitická situace v zemi ze dne 8. 3. 2023 pak uvádí, že bezpečnostní situace byla na většině území Ruské federace stabilní. V souvislosti s vypuknuvší ruskou vojenskou invazí na Ukrajinu dne 24. 2. 2022 dochází k omezenému počtu bezpečnostních incidentů na ruském území v bezprostřední blízkosti hranic s Ukrajinou - v Kurské, Bělgorodské a Brjanské oblasti. K části z nich se přihlásily ukrajinské jednotky, část z nich byla však považována za cílenou provokaci ruských bezpečnostních složek. I když v oblastech hraničících s Ukrajinou dochází k událostem, které mohou mít s tímto konfliktem přímou souvislost, vzhledem k obrovské rozloze Ruské federace a omezené lokalizaci těchto incidentů není možné tvrdit, že občané Ruské federace jsou v obecném měřítku tímto válečným konfliktem bezprostředně ohroženi.
81. Správní orgán rovněž neshledal, že by případné vycestování žadatelů mohlo představovat rozpor s mezinárodními závazky ČR podle § 14a odst. 1 a 2 písm. d) zákona o azylu. Jak

již bylo podrobně objasněno výše, správní orgán neshledal žádné objektivní překážky, které by dotyčným mohly bránit ve vycestování z ČR. Všichni výše jmenovaní jsou občany Ruské federace, v návratu do země původu jim nic nebrání. Na území ČR nemají žádné bližší vazby. Celá jejich rodina žije v Rusku. I žadatelčin X. a otec její dcery se nachází v Rusku.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

82. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
83. Žalobci namítali, že žalovaný pochybil, pokud při hodnocení jejich obav odkázal na první rozhodnutí ve věci jejich žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
84. Podle § 73 odst. 2 věty první správního řádu *pravomocné rozhodnutí je závazné pro účastníky a pro všechny správní orgány; ustanovení § 76 odst. 3 věty poslední tím není dotčeno.*
85. Soud v tomto ohledu pochybení neshledal. První rozhodnutí žalovaného je pravomocné, řízení o žalobě proti tomuto rozhodnutí bylo zastaveno, neboť žalobci vzali (ať už z jakýchkoli důvodů) žalobu zpět. Lze tak z něj vycházet jako z věcně správného. Žalobci v novém řízení o své druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany odvíjeli svůj azylový příběh částečně od bývalého manžela žalobkyně a) X., ohledně jeho osoby a ohledně problémů pramenících z jeho aktivit žádné nové skutečnosti neuvedli.
86. V prvním rozhodnutí o neudělení azylu ze dne 19. 12. 2019 žalovaný uzavřel, že důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany byla obava ze zbavení rodičovské odpovědnosti k dětem a jejich umístění do ústavní péče a obavy žalobkyně a) ze zatčení a věznění kvůli X. bývalého manžela.
87. Žalobci nyní v žalobě tvrdí, že stali v Rusku obětí pronásledování, pravděpodobně v souvislosti s X. bývalého manžela žalobkyně a), když i po jeho X. pokračovaly policejní domovní prohlídky rodiny, při kterých se policisté chovali hrubě a nezletilý žalobce c), X., po nich začal X., v lednu 2018 odmítla spádová základní škola přijmout žalobce c) k povinné školní docházce a po nepřijetí i do dalších 3 škol musel být vzděláván pouze v rámci domácího vzdělávání. Rovněž nezletilý žalobce b), X., se stal ve své základní škole X., dostával bezdůvodně špatné známky a matce bylo naznačováno, aby syna ze školy odhlásila. V průběhu roku 2018 začal z tohoto důvodu trpět X. a v listopadu 2018 byl nakonec ze školy odhlášen, načež matku začali navštěvovat pracovníci sociální služby s tím, že protože děti nechodí do školy, budou odebrány do ústavní péče.
88. Tyto skutečnosti však již byly žalovaným podrobně hodnoceny v prvním rozhodnutí o neudělení azylu ze dne 19. 12. 2019, rozhodnutí nabylo právní moci dne 13. 1. 2020 a nebylo později na základě žaloby soudem zrušeno. Toto rozhodnutí jednoznačně uzavřelo, že žalobci nebyli ve vlasti pronásledováni ve smyslu § 12 zákona o azylu.

Žalovaný konstatoval, že žalobci nebyli na organizaci X. napojeni, neměli s ní nic společného. Proti žalobcům nebylo vedeno žádné řízení. K potížím dětí se školní docházkou žalovaný uvedl, že podle Informace MZV ČR, ze dne 23. 8. 2019, č. j. 129424-6/2019-LP TP, nemůže dojít k odmítnutí dítěte k základnímu školnímu vzdělávání. Stává se, že škola odmítne děti, které nejsou registrovány v obvodu školy, pokud pro ně nemají volnou kapacitu. V případě odmítnutí je možné se obrátit na úřad místní správy, proti rozhodnutí o nepřijetí dítěte lze také podat žalobu. Potížím se školní docházkou čelily děti pouze v X., na jiné školy se žalobkyně a) nepokusila se obrátit. Žalovaný se též v prvním rozhodnutí věnoval podrobně obavám žalobkyně, že přijde o rodičovská práva. Dle oznámení ředitelky Státní rozpočtové všeobecné vzdělávací instituce – školy X. synové žalobkyně a) nenastoupili z neznámých důvodů od 1. 9. 2019 v této instituci školní docházku, proto pracovníci sociální služby školy společně s pracovníky policie navštívili místo jejich trvalého bydliště i dočasnýho pobytu, aby zjistili pobyt dětí a důvod absence ve výuce. Dle oznámení se s žalobkyní a) není možné spojit, ona sama školu nekontaktovala. Správní orgán v prvním rozhodnutí uvedl, že proti žalobkyni a) nebylo zahájeno žádné řízení o zbavení rodičovských práv. Pokud děti nenastoupily povinnou školní docházku, je zájem úřadu logický.

89. Žalovaný tedy v prvním rozhodnutí uzavřel, že žalobci nečelili ve vlasti žádným azylově relevantním problémům, ani nebyli vystaveni jednání, které by bylo možné označit jako pronásledování ve smyslu zákona o azylu.
90. Soud konstatuje, že není správné (v žalobě opakované) tvrzení žalobců, že již ve vlasti k jejich pronásledování došlo, když pravomocné rozhodnutí žalovaného dospělo k závěrům opačným. Dle názoru soudu nebylo v řízení o druhé žádosti uvedeno nic, co by zpochybňovalo závěry prvního rozhodnutí žalovaného.
91. Na uvedených závěrech nic nemění ani vyjádření žalobkyně a) při jednání soudu, kdy uvedla, že v rámci X. neměla postavení svědka, neboť X. odmítla vypovídat, policisté jí měli při jedné z domovních prohlídek vyhrožovat, že jí zabijí děti. K tomuto soud konstatuje, že okolnosti ohledně vyšetřování manžela podrobně popisovala při pohovoru v řízení o první žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Dne 2. 5. 2019 detailně popsala domovní prohlídky, kolik jich bylo a na kterých místech, zda jim byly přítomny děti, či nikoli, popisovala hrubé zacházení s její osobou, neopatrné zacházení s fotoaparátem a kamerou. Pokud byla dotazována na upřesnění hrubého chování, uvedla, že příslušníci FSB rozhazovali všechny věci, proto se bála, k fyzickému násilí nedošlo. Soud k tomuto uvádí, že žalobkyně v řízení o první žádosti výhrůžky směřující k dětem neuvedla, ač okolnosti prohlídek popisovala jinak se všemi detaily negativního chování policie, resp. příslušníku FSB. Nejsou žádné indicie, že by žalobkyni a) něco bránilo tuto skutečnost uvést v řízení o první žádosti. Zároveň výhrůžky dětem při domovní prohlídce neuvedla ani mezi nové důvody pro podání druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Soud k tomuto uvádí, že domovní prohlídky se konaly v letech 2015 až 2018, tedy v časovém úseku po X. bývalého manžela žalobkyně a) v dubnu 2015 a ještě krátce po X. (léto 2017), prohlídky se měly konat z důvodu vyšetřování založení organizace X. a hledání spolupachatelů. Podle názoru soudu není přiměřeně pravděpodobné, že by se prohlídky u žalobkyně a) po jejím návratu do vlasti měly opakovat, od těchto událostí je již dlouhý časový odstup, zároveň žalobkyně a) jakékoli vazby na tuto organizaci popřela, není tedy do budoucna přiměřeně pravděpodobné, že

by žalobkyně a) byla vystavena v souvislosti s vyšetřováním trestné činnosti svého bývalého manžela obdobnému psychickému nátlaku.

92. Žalobci v řízení o druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany obecně namítali změnu situace z důvodu ruské invaze. Soud má za to, že pouze z této skutečnosti nelze mít za to, že obavy žalobců posouzené v řízení o jejich první žádosti by měly v tomto konkrétním případě vést k odlišnému posouzení, žádné tvrzení žalobců tomu nenásvědčuje. Zcela jistě nelze odlišně nahlížet na hodnocení tvrzeného pronásledování ve vlasti před jejich příchodem do ČR. Žalovaný tedy správně vycházel ze závěru, že rodina ve vlasti před svým odchodem pronásledována nebyla, správně pak posoudil jejich současné obavy při zohlednění jejich pozdějších aktivit s přihlédnutím ke zhoršení obecné situace v Ruské federaci, zejména v oblasti lidských práv.
93. Žalovaný v novém řízení provedl detailní pohovor s žalobci a), b), obstaral si množství zpráv o zemi původu, reagoval na konkrétní tvrzení žalobců mj. i tím, že si vyžádal i zprávy k tvrzené činnosti žalobce b) v prostředí internetu.
94. Pokud jde o obavy žalobkyně a) v souvislosti s náboženstvím, žalovaný její obavy hodnotil jako vágní a neurčité, X. víra je v Ruské federaci povolena, přičemž X. je X. náboženstvím v zemi. Žalovaný nepochybil, pokud nyní odmítl obstarat zprávy o právech X. v Ruské federaci, žalobci svou aktuální žádost o udělení mezinárodní ochrany nezdůvodnili jakýmkoli náboženskými problémy či obavami kvůli své víře, zároveň netvrdili, že by se postavení X. v Ruské federaci po vydání prvního rozhodnutí změnilo, v návrhu na doplnění dokazování v tomto směru nebyly tvrzeny žádné konkrétní skutečnosti, pro které by bylo možné se domnívat, že žalobci z důvodu své víry budou mít ve vlasti obtíže, sami žalobci, ač byli zastoupeni advokátem a v řízení předkládali mnoho důkazů, v tomto ohledu na žádné zprávy nepoukázali. Žalovaný své závěry opřel o Výroční zprávu Human Rights Watch z roku 2023, ze které neplyne, že by X. v Ruské federaci byli pronásledováni, zpráva uvádí toliko perzekuci členů hnutí X., ke které však žalobci nepatří. Soud shledal toto odůvodnění dostatečné, v žalobě není tvrzeno nic konkrétního, co by tyto závěry mohlo zpochybnit.
95. Soud v tomto směru pro úplnost doplnil dokazování aktuální zprávou o náboženské svobodě v Rusku za rok 2022, jejímž autorem je US Department of State dostupné na <https://www.state.gov/reports/2022-report-on-international-religious-freedom/russia/>.
96. Tato zpráva potvrzuje závěr žalovaného, že X. v Ruské federaci obtíže nemají, obtíže mají skupiny označené za extremistické, „teroristické“ nebo „nežádoucí“, včetně svědků Jehovových, Mejlisu krymských Tatarů, X., Tablighi Jamaat, stoupenců tureckého muslimského teologa Saida Nursiho, scientologické církve, Falun Gongu a několika evangelických protestantských skupin. Nejvyšší soud zakázal činnost několika náboženských organizací z důvodu „extremismu“ a „terorismu“, včetně regionální pobočky Falun Gongu, Svědků Jehovových, Mejlisu krymských Tatarů, X., Nurdzhular, Tablighi Jamaat a islámského společenství Fayzrakhmani. Tyto organizace jsou na federálním seznamu extremistických organizací nebo na federálním seznamu teroristických organizací. Proti označení za extremistickou nebo teroristickou organizaci se lze odvolat k soudu. Lze potvrdit i závěr žalovaného, že X. je X. náboženstvím. Podle průzkumu, který v dubnu 2022 provedlo nezávislé Levada Center, se 71 % obyvatel hlásí k pravoslavným křesťanům, 5 % k muslimům a 15 % uvádí, že je bez vyznání. Ústava stanoví, že stát je sekulární, a zaručuje náboženskou svobodu, svobodu svědomí a

svobodu náboženského vyznání, včetně práva „vyznávat samostatně nebo společně s jinými jakékoli náboženství nebo nevyznávat žádné náboženství“. Stanoví právo občanů „svobodně si zvolit, mít a šířit náboženské nebo jiné přesvědčení a jednat v souladu s ním“ a zajišťuje rovnost práv a svobod bez ohledu na postoj k náboženství. Ústava zakazuje jakékoli omezování lidských práv z náboženských důvodů a zakazuje jednání podněcující náboženskou nenávist a svár. Uvádí, že všechna náboženská sdružení jsou si rovna a oddělena od státu. Zákon uznává křesťanství, islám, judaismus a buddhismus jako čtyři „tradiční“ náboženství v zemi, která tvoří neoddělitelnou součást historického dědictví země. Podle trestního zákoníku může být osoba usvědčená ze spáchání vandalského činu motivovaného náboženskou nenávistí nebo nepřátelstvím odsouzena až ke třem letům nucených prací nebo vězení. Lze tedy potvrdit závěry žalovaného a uzavřít, že z důvodu náboženství žalobcům ve vlasti nehrozí pronásledování ani vážná újma.

97. Co se týká obav ze zbavení rodičovských práv v souvislosti s X. bývalého manžela žalobkyně a), žalovaný už ve svém prvním rozhodnutí tyto obavy neshledal odůvodněnými, žalobci v nové žádosti neuvedli žádné skutečnosti, proč by se měl náhled žalovaného vyjádřený v pravomocném rozhodnutí změnit, žalobkyně a) v této souvislosti neuvedla v této souvislosti žádné nové informace. Bývalý manžel žalobkyně byl X. v roce 2015, následně byl X., žalobci s ním nejsou v žádném kontaktu, oni sami k extremistické skupině X. nepatřili a nepatří. Soud nemá za přiměřeně pravděpodobné, že by v důsledku války s Ukrajinou se měla situace žalobců v souvislosti s X. bývalého manžela žalobkyně a) změnit.
98. Žalovaný neshledal ani reálné riziko odebrání rodičovských práv žalobkyni a) a umístění nezletilých žalobců do dětského domova po jejich návratu do Ruska v souvislosti s jejich nesouhlasem s ruskou agresí na Ukrajině. Tvrzený nesouhlas s ruskou agresí žalovaný hodnotil detailně, soud k tomuto hodnocení nemá výhrady. Žalovaný správně zdůraznil, že žalobkyně a) nebyla během pobytu v ČR nijak politicky ani veřejně aktivní, neúčastnila se zde žádných veřejných protestních akcí proti ruské invazi na Ukrajině, není aktivní na sociálních sítích, nezveřejňovala žádné své nesouhlasné názory s válkou na Ukrajině či s politikou Ruské federace na sociálních sítích nebo jinde na internetu. Svůj nesouhlas s politikou Ruska měla dříve (bezprostředně po vypuknutí ruské vojenské invaze na Ukrajinu) vyjadřovat pouze během soukromých konverzací se svými příbuznými a bývalými kolegy. Z vyjádření žalobkyně a) je zřejmé, že po zjištění, že tito lidé mají názory „proputinovské“, již své názory dále nevyjadřovala ani v okruhu jí blízkých osob, s těmito lidmi zůstala v kontaktu a řešili jiná obsahově neutrální témata.
99. Je zřejmé, že protiválečné názory žalobkyně a) nejsou natolik silné, aby je projevovala v situaci, kdy by jí to mohlo působit určité obtíže (byť by šlo jen o slovní rozepře s rodinou), není tedy podle názoru soudu ani pravděpodobné, že by tyto názory projevovala jakýmkoli způsobem ve vlasti. V ČR se žádných aktivit proti ruské agresi nezúčastnila, ač jde pro ni o relativně bezpečné prostředí. K otázce míry přesvědčení o politických názorech, na něž se žadatel odvolává, též viz dále.
100. Lze aprobovat závěry žalovaného, že není přiměřeně pravděpodobné, že by příbuzní či kolegové žalobkyni a) udali ruským státním orgánům za několik případů protiválečných vyjádření učiněných telefonicky krátce po invazi (tedy v únoru či březnu 2022), zvláště za situace, kdy s ní nepřerušili kontakt a žalobkyně již své protiválečné názory nesděluje. Z výsledku též vyplynulo, že proti žalobkyni a) nebylo zahájeno trestní

stíhání, ruské státní orgány se jí kontaktovat přes rodinné příslušníky žijící v Rusku nesnažily. Žalovaný také případně poukázal na skutečnost, že ač žalobkyně a) uvedla, že s příbuznými a kolegy byla v kontaktu prostřednictvím sociálních sítí i písemně, přesto nebyla schopna jediný případ doložit (přitom vysvětlení o nutnosti mazat zprávy z telefonu za účelem uvolnění místa v telefonu není logické, ke zprávám zaslaným přes sociální síť by žalobkyně měla přístup po pouhém přihlášení se ke svému účtu).

101. Soud se ztotožňuje i se závěry žalovaného ohledně činnosti žalobce b), který měl od vypuknutí konfliktu na Ukrajině dne 24. 2. 2022 po dobu následujících dvou měsíců spamovat aktivitu ruských skupin, které podporovaly válku na Ukrajině. Toto měl činit skrze své 3 účty na sociální síti Telegram, konkrétně s uživatelskými jmény X., X. a X. Všechny své telegramové profily měl navázané na česká telefonní čísla. První dva (X., X.) byly soukromé, takže se tam neukazovaly žádné informace, tyto profily jsou nyní již smazané. U profilu X. bylo dle dotyčného vidět vše, včetně telefonního čísla. Žalovaný si za účelem prověření těchto informací vytvořil Informaci OAMP - Prověření konkrétního účtu na sociální síti Telegram a zjistil, že žalobce b) měl tento profil ke dni 21. 2. 2023 i ke dni 14. 3. 2023 registrovaný pod telefonním číslem X. a uživatelským jménem X., resp. X. Žádné jiné informace nejsou na tomto profilu dohledatelné. Není tam uvedeno žadatelovo příjmení, jak dotyčný správnímu orgánu během pohovoru tvrdil. Jako profilovou fotografii má dotyčný obrázek X. Z uvedeného je tedy patrné, že tento profil nelze přímo s osobou výše jmenovaného žadatele spojit. Nejsou na něm uvedeny žádné jeho identifikační údaje (příjmení či datum narození, fotografie). Telefonní číslo, pod kterým má účet založen, je navíc české, ruské státní orgány tedy nemají reálné možnosti, jak by se mohly dozvědět, že tento telegramový účet patří žalobci b).
102. Žalovaný též hodnotil obavy žalobce b) z výhrůžek, když mu v souvislosti se spamováním ruských skupin měly od uživatelů těchto skupin přicházet výhrůžky, že si ho najdou a zabijí. Na účet X. měla přijít taková zpráva naposledy v dubnu 2022, na ostatní v červnu 2022. K tvrzeným výhrůžkám doložil printscreen jedné konverzace, avšak komu konkrétně je zpráva adresována, kdo odpovídá, není z tohoto printscreenu zřejmé, není tam uvedeno jméno příjemce zprávy ani telefonní číslo či jiný identifikátor. Zpráva je vulgárního obsahu hrožící sexuálním násilím, avšak žalovaný správně uzavřel, že žalobce b) na sociální síti Telegram nevystupoval a nevystupuje pod takovým profilem, aby mohla být jeho osoba reálně identifikována. Dle názoru soudu nelze předpokládat možnost naplnění této výhrůžky, došlo k ní mezi anonymními uživateli internetu. I pokud by si vyhrožující osoby vytvořily snímky obrazovky žadatelovy aktivity (spamování), nemělo by to vůči němu samotnému žádný důsledek, neboť osobu žalobce nemohly identifikovat ani ruské státní orgány (nadto tímto žalobci ani vyhrožováno nebylo. Žalovaný při posouzení tohoto aspektu zohlednil informace ohledně fungování sociální aplikace Telegram, podle kterých kontaktovat někoho přes Telegram lze pouze v případě, kdy člověk zná telefonní číslo takového uživatele Telegramu, nebo jsou oba členy stejné skupiny, nebo pokud má uživatel nastaveno veřejné uživatelské jméno a druhá osoba toto uživatelské jméno zná. Přitom ovšem člověk na Telegramu nemusí mít nastaveno žádné uživatelské jméno. A i když uživatelé potřebují k vytvoření účtu na Telegramu telefonní číslo, tak toto číslo nemusí zůstat s účtem propojené. Pokud si pak člověk smaže svůj telegramový účet, jsou ze systému vymazána všechna data (všechny zprávy, skupiny a kontakty spojené s účtem). K těmto závěrům nebylo v žalobě nic namítáno. Jinou formu aktivity než spamování ruských

„proválečných“ skupin nezletilý nevykonával. Na jiných sociálních sítích kromě Telegramu aktivní nebyl. Nikdy veřejně nepublikoval žádné své autorské příspěvky ani žádné příspěvky proti válce na Ukrajině nebo proti Rusku. Nikdy nebyl účasten žádným veřejným protestním akcím proti ruské vojenské invazi na Ukrajině ani obecně proti politice Ruské federace.

103. Žalovaný se též adekvátně vypořádal s namítanou obecnou nepříznivou situací v Ruské federaci z hlediska lidských práv (neexistence svobody slova a potlačování protestů v Rusku). Žalovaný správně uvedl, že samo řízení o udělení mezinárodní ochrany není ani řízením o tom, zda stát, ze kterého žadatel pochází, je schopen plnohodnotně a zcela bezesbýtku zajistit ochranu jednotlivců proti jednání odporujícím zákonům dané země, ale o tom, zda žadatel splňuje předpoklady pro udělení mezinárodní ochrany. Jak uvádí ve svém rozsudku Nejvyšší správní soud č. j. 3 Azs 303/2004 ze dne 21. 7. 2005; *„Skutečnost, že v některé zemi existuje autoritářský a nedemokratický režim, který v mnoha případech pošlapává lidská práva, však neznamena, že kterýkoliv občan takové země je tomuto negativnímu vlivu přímo nebo zprostředkovaně vystaven. Pouhá skutečnost, že pochází ze země, která je výše uvedeným způsobem problematická, nesplňuje podmínky pro udělení azylu ve smyslu § 12 zákona o azylu.“*
104. Žalovaný poukázal na zprávy, podle kterých po invazi došlo k zatýkání osob během protiválečných manifestací a shromáždění. Žalovaný nezpochybnil, že osoby vyjadřující veřejně svůj nesouhlas s ruskou invazí na Ukrajině mohou v Rusku čelit správnímu řízení (účastníci protestů) či dokonce trestnímu stíhání (násilné protesty, výzvy k extremismu, zveřejňování „nepravdivých informací o válce na Ukrajině“ na sociálních sítích), v konkrétním případě žalobců však takového riziko neshledal. Žalobci se v Rusku nacházeli naposledy v roce 2019, žádného protestu se v zemi tedy neúčastnili, žádného protestu se nezúčastnili ani v ČR. Soud pokládá za správné hodnocení žalovaného ohledně důsledků názorů žalobkyně a) vyjádřených soukromě bezprostředně po začátku invaze ve vztahu ke kolegům a rodině, stejně jako hodnocení krátkodobé „spamovací“ aktivity žalobce b).
105. Soudní dvůr Evropské unie v rozsudku ze dne 21. 9. 2023, ve věci C-151/22, S. A proti Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie posuzoval předběžnou otázku, zda k tomu, aby dotčené názory spadaly pod pojem „politické názory“ ve smyslu čl. 10 odst. 1 písm. e) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. 12. 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (dále jen „kvalifikační směrnice“), v situaci, kdy žadatel dosud nevzbudil nežádoucí pozornost potenciálních původců pronásledování v zemi svého původu, musí mít dotčené názory „určitou intenzitu“, případně zda a v jakém rozsahu je taková okolnost relevantní pro posouzení opodstatněnosti žádosti o mezinárodní ochranu. Soudní dvůr shledal, že k tomu, aby názory, myšlenky nebo přesvědčení žadatele, který dosud nevzbudil v zemi svého původu nežádoucí pozornost potenciálních původců pronásledování, mohly spadat pod pojem „politické názory“, stačí, aby tento žadatel tvrdil, že zastává či vyjadřuje tyto názory, myšlenky nebo přesvědčení, když znění čl. 10 odst. 1 písm. e) a odst. 2 směrnice neposkytuje žádné vodítko v tom smyslu, že k tomu, aby se pojem „politické názory“ ve smyslu těchto ustanovení vztahoval na názory, myšlenky nebo přesvědčení, o nichž žadatel tvrdí, že je zastává, nebo o nichž tvrdí, že je

vyjadřuje, musí vykazovat na straně tohoto žadatele určitý stupeň přesvědčení, či dokonce musí být tak hluboce zakořeněny, že by se nemohl v případě návratu do země svého původu zdržet jejich projevu, aby nevzbudil nežádoucí pozornost potenciálních původců pronásledování v této zemi.

106. V posuzovaném případě žadatelé tvrdí, že zastávají názory, myšlenky nebo přesvědčení, které nabyli po svém odchodu ze země původu, neprokázali však, že vzbudili u potenciálních původců pronásledování v této zemi nežádoucí pozornost, která může vést k aktům pronásledování z jejich strany, pokud by se tam vrátili, proto žalovaný správně v souladu s citovaným rozsudkem Soudního dvora zohlednil též míru přesvědčení o politických názorech, jichž se žadatelé dovolávají, jakož i jejich případné zapojení do činností zaměřených na podporu těchto názorů. V projednávaném případě míra přesvědčení o politických názorech není nijak vysoká, žalobkyně a) své názory prezentovala krátce rodině a kolegům, po jejich nesouhlasu v konverzacích s nimi již jakákoli politická témata neprobírá, žalobce b) uváděl, že prováděl protiválečné aktivity po dobu dvou měsíců, po ztrátě telefonu toho zanechal. Přitom činnost zaměřená na podporu názorů patří mezi významné skutečnosti pro účely individuální posouzení žádosti v souladu s čl. 4 odst. 3 kvalifikační směrnice. Tyto skutečnosti se zohledňují při posuzování nebezpečí, že mohly nebo budou moci vzbudit nežádoucí pozornost potenciálních původců pronásledování v zemi původu žadatele, a tedy zda v případě návratu do této země může být žadatel pronásledován. Také okolnost, že žadatelé dosud nevzbudili na základě politických názorů, nebo činnosti, které vyvíjeli za účelem podpory těchto názorů během svého pobytu v zemi původu nebo po svém odjezdu z této země, nežádoucí pozornost potenciálních původců pronásledování uvedené země, je rovněž relevantním faktorem pro individuální posouzení vyžadované čl. 4 odst. 3 kvalifikační směrnice.
107. Vzhledem k charakteru a intenzitě vyjadřování nesouhlasu žadatelů s ruskou invazí na Ukrajině, kdy o tomto nesouhlasu nejsou k osobám žadatelů přímo dohledatelné žádné důkazy, není důvod předpokládat vyšší zájem státních orgánů o rodinu žadatelů, není tak možno hovořit o odůvodněné obavě z pronásledování v případě jejich návratu do vlasti. Dotyční nejsou osobami, na které by měly ruské bezpečnostní složky důvod se více zaměřit a snažit se je po návratu do vlasti nějak postihovat.
108. Žalobcům nelze přisvědčit, že úvahy žalovaného vycházejí z toho, že je vlastně žádoucí, aby se děti neučily o svých názorech nemluvit, což nelze považovat za správné. Žalovaný v souladu se zákonem hodnotil, zda je u žalobců dán odůvodněný strach z pronásledování z azylově relevantních důvodů, či zda jsou dány důvodné obavy z hrozícího skutečného nebezpečí vážné újmy. Pokud žalobci nevyjadřují své názory veřejně ve svobodné zemi jakou je ČR, není důvod se domnívat, že by tak činili po návratu do vlasti, kde by jim skutečně za protirežimní názory mohlo hrozit pronásledování či vážná újma.
109. Soud shledal správným postup, kdy žalovaný dále nedoplnil dokazování ke způsobu, jakým pronásledování dopadá na děti osob perzekuovaných kvůli X. názorům nebo kvůli nesouhlasu s válkou na Ukrajině, neboť žalovaný správně shledal, že žalobcům nehrozí ani pronásledování z důvodu víry (nic takového ani nebylo tvrzeno v řízení před žalovaným, žádné konkrétní důvody pro takové obavy nejsou uvedeny ani v žalobě), ani z důvodu tvrzených protiruských názorů.

110. Co se týká zprávy o případu nezletilé X., její otec sám na sociálních sítích zveřejňoval příspěvky proti speciální vojenské operaci, byl následně odsouzen za trestný čin „diskreditace“ ruské armády, žádný z žalobců žádné příspěvky na sociálních sítích nezveřejňuje ani své protirežimní názory neprojevuje jiným způsobem, který by mohl vést k jejich ztotožnění.
111. Soud nepřisvědčil ani argumentaci žalobců, že proti nim nebyly dosud zahájeny žádné právní kroky, jelikož ruské orgány vědí, že jsou v azylové proceduře. České orgány tento typ informací zemím původu neposkytují, žalobci pak neuváděli, že by tyto informace měly být ruským orgánům sděleny jinou cestou, dle názoru soudu žalobci nesdělili nic, co by nasvědčovalo tomu, že by tyto informace mohly být státním orgánům sděleny jejich vlastní rodinou, žadatelé popisovali vztahy s rodinnými příslušníky přes určité názorové neshody jako běžné vztahy v rodině, jejíž členové mají o sebe vzájemně starost, například o své zdraví, žalobci nemají žádný konkrétní důvod se domnívat, že by je ruským orgánům měla udat jejich vlastní rodina.
112. Žalovaný konečně podrobně hodnotil též obavy ze ztráty státního občanství, toto hodnocení žalovaného nebylo v žalobě zpochybňováno.
113. K žalobní námitce, že není jasné, zda žalovaný zpochybňuje věrohodnost tvrzení ohledně obav žalobců z udání rodinou soud konstatuje, že věrohodnost výpovědí žalobců a), b) nebyla zpochybněna, žalovaný vycházel z obou výpovědí, skutečnosti tvrzené žalobci pak dále hodnotil na základě dalších informací, které si obstaral. Pokud se vyjádřil ve smyslu, že obavy žalobců z udání rodinou považuje za účelové, je zřejmé, že tím bylo myšleno, že tyto obavy nebyly podloženy žádnými konkrétními skutečnostmi. Také není na závadu, pokud žalovaný konstatoval, že některé skutečnosti, které měly vyplývat z doložených materiálů, z nich prostě nevyplývají, například tvrzení žalobce b) o výzvách k blokování ruských stránek a sdílení tzv. znaků zpomalujících mobilní telefony nebo stolní počítače. Žalobci své subjektivní obavy projevili, žalovaný pak hodnotil, zda tyto obavy mají objektivní základ a zda prochází testem „přiměřené pravděpodobnosti“ pro zkoumání odůvodněnosti strachu z pronásledování podle § 12 písm. b) zákona o azylu (tj. pro definici uprchlíka) a testem „reálného nebezpečí“ pro zkoumání důvodnosti obav, že cizinec utrpí vážnou újmu.
114. Žalobci dále měli zřejmě za to, že jim měl být udělený humanitární azyl podle ust. § 14 zákona o azylu. Žalobci v tomto ohledu namítají nedostatečné zdůvodnění, když žalovaný nevzal v potaz, že žalobce b) hovoří česky.
115. K otázce udělení humanitárního azylu se Nejvyšší správní soud vyjádřil v usnesení ze dne 21. 2. 2018, č. j. 1 Azs 329/2017-28, ve kterém uvedl, že: *„smysl institutu humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu, spočívá v tom, aby rozhodující správní orgán měl možnost azyl poskytnout i v situacích, na něž sice nedopadá žádná z kautel předpokládaných taxativními výčty ustanovení § 12 a § 13 zákona o azylu, ale v nichž by bylo přesto „nehumánní“ azyl neposkytnout. Správní orgán díky tomu může zareagovat nejen na případy, jež byly předvídatelné v době přijímání zákona o azylu jako obvyklé důvody udělování humanitárního azylu (např. u osob zvláště těžce postižených či nemocných, u osob přicházejících z oblastí postižených humanitární katastrofou, ať už způsobenou lidskými či přírodními faktory), ale i na situace, jež předvídané či předvídatelné nebyly. Míra volnosti této jeho reakce je pak omezena pouze zákazem libovůle, vyplývajícím pro orgány veřejné moci z ústavně zakotvených náležitostí demokratického a právního státu.“*

116. Obecná východiska soudního přezkumu rozhodnutí o neudělení humanitárního azylu shrnul Nejvyšší správní soud například ve svém rozsudku ze dne 21. 3. 2018, č. j. 6 Azs 6/2018-33: „Podle § 14 zákona o azylu lze azyl z humanitárních důvodů udělit v případě hodném zvláštního zřetele. Nejvyšší správní soud připomíná, že citované ustanovení v sobě kombinuje neurčitý právní pojem „případ hodný zvláštního zřetele“, jehož výklad ze strany žalovaného podléhá soudnímu přezkumu v plném rozsahu, a správní uvážení žalovaného odrážející skutečnost, že ani v případě hodném zvláštního zřetele není žalovaný povinen humanitární azyl udělit, bude-li respektovat příslušné mantinely pro svou diskreci (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. května 2004, č. j. 5 Azs 60/2004-72, č. 375/2004 Sb. NSS). V případě stěžovatele přitom žalovaný vůbec neshledal důvod hodný zvláštního zřetele, bez něhož je jeho správní vyloučení ohledně udělení humanitárního azylu vyloučeno. Nejvyšší správní soud se s tímto závěrem ztotožňuje.“
117. Soud k otázce humanitárního azylu konstatuje, že žalovaný v napadeném rozhodnutí z hlediska ust. § 14 zákona o azylu posoudil situaci rodiny dostatečně, uvedl, že žalobkyně a) je dospělou, plně svéprávnou a praceschopnou osobou, její zdravotní stav je dobrý. Rovněž zdravotní stav dětí je dobrý, nemají žádná zdravotní omezení ani zvláštní potřeby. Na území ČR žijí žadatelé sami, nemají zde žádné další příbuzné nebo jiné blízké vazby. Jejich rodinní příslušníci žijí v Rusku, s to i X. žalobkyně a) a otec žalobkyně d), stejně tak i otec žalobců b), c), taktéž v Rusku žijí rodiče žalobkyně a) a X. S rodinou jsou žalobci v kontaktu. Správní orgán tak neshledal žádnou objektivní překážku, která by mohla dotyčným bránit ve vycestování z ČR a v jejich návratu do Ruska. V případě návratu do Ruska tam budou mít dostatečné rodinné zázemí. Žalobkyně a) je schopna zabezpečovat sebe a své děti i na území ČR, kde nemá žádné další příbuzné, kteří by jí poskytovali pomoc, není důvodu, aby se o své děti nedokázala postarat i na území Ruské federace. Žalobci jsou ruskými státními příslušníky a v případě jejich odjezdu do Ruské federace tam budou mít stejná práva jako kterýkoliv jiný občan této země. Správní orgán dále poukázal na konkrétní informace ohledně životních podmínek v Ruské federaci (sociální a zdravotní péče, přístup ke vzdělání, pomoc v nezaměstnanosti...), žalobci k těmto závěrům nic konkrétního nenamítali.
118. Soud má zdůvodnění humanitárního azylu za zcela dostačující, ve světle stávající judikatury je zřejmé, že znalost českého jazyka není sama o sobě důvodem zvláštního zřetele hodným, nebylo pochybením, pokud žalovaný výslovně tuto okolnost nehodnotil, zvláště pokud žalobci nenamítali, že by jim tento druh azylu měl být udělen právě z důvodu znalosti češtiny žalobce b).
119. Soudu není zcela zřejmé, v jakém ohledu se žalobci domnívají, že došlo k porušení nejlepších zájmů dítěte, odkaz na Úmluvu o právech dítěte je zcela obecný, není vysvětleno, v čem žalobci spatřují porušení této úmluvy, námitka je příliš obecná, než aby se jí soud mohl zabývat. Je zřejmé, že žalovaný se situací nezletilých žalobců zabýval, posuzoval například jejich možnosti dalšího vzdělávání ve vlasti, sociální zabezpečení rodiny ve vlasti i jejich rodinné vztahy.
120. Žalovaný konečně nepochybil, pokud nedohledával aktivně informace svědčící pro integraci žalobců v ČR, v tomto ohledu žalobci nebyly tvrzeny žádné konkrétní skutečnosti, které by byly třeba dále dokazovat. Žalobci ani v žalobě neuvádí žádné konkrétní skutečnosti, ze kterých by bylo možné usoudit na porušení mezinárodních závazků ČR z hlediska posouzení rodinného a soukromého života žalobců.

121. Soud tedy shrnuje, že řízení o udělení mezinárodní ochrany nemůže mít za cíl chránit všechny osoby, které sice mají určité protirežimní názory, avšak jejich projevy nejsou takového charakteru, aby kvůli nim těmto osobám hrozilo pronásledování či vážná újma.
122. Samotný původ ze země s nedemokratickým režimem není pro udělení mezinárodní ochrany dostačující, jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21. 7. 2005, č. j. 3 Azs 303/2004-79: *„Pokud žadatel o udělení azylu není vystaven žádnému pronásledování nebo diskriminaci z azylově relevantních důvodů, resp. nemá z takového pronásledování nebo diskriminace odůvodněný strach, popř. takové skutečnosti ve správním řízení vůbec netvrdí, pak nesplňuje podmínky pro udělení azylu ve smyslu § 12 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění zákona č. 2/2002 Sb., a to i přes skutečnost, že pochází ze země s nedemokratickým a autoritativním režimem, který zásadním způsobem diskriminuje a potlačuje opozici, resp. osoby zastávající politicky odlišné názory.“*
123. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
124. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci ve věci neměli úspěch, proto jim náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 2. listopadu 2023

JUDr. Lenka Loudová v. r.

samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.